

ΑΡΧΙΜ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΑΛΥΒΑ
Ἱεροκέρυκος Ἱ. Μητροπόλεως Ἀττικῆς

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ
ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΤΑΥΤΟΤΗΤΩΝ
Γιατί εἶναι ἀποράδεκτες

ΑΘΗΝΑΙ, 1993

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ
ΟΙ ΝΕΕΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΕΣ
ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ ΚΑΙ ΑΓΓΕΙΑΗ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΙΣΤΗΝ - ΤΟ ΑΤΟΜΟ - ΠΡΟΣΩΠΟ
ΤΟ ΕΘΝΟΣ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Δέν φθάνουν τὰ τόσον πολλά καὶ σοβαρὰ ἔθνικὰ, κοινωνικά, οἰκονομικά, θρησκευτικὰ προβλήματα, πού ἐπεσωρεύθησαν στὸν τόπον μας. Ἐχομεν καὶ τὸ πρόβλημα τῶν νέων ταυτοτήτων. Ἐπὶ χρόνια τώρα ὁ Ὀρθόδοξος Ἑλληνικὸς λαὸς ταλαιπωρεῖται, ἐπειδὴ κάποιοι ἐπιμένουν νὰ τοῦ ἐπιβάλουν, παρὰ τὴν θέλησιν καὶ ἀντίδρασίν του, ταυτότητες καὶ κάρτες κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων μὲ ἀπαράδεκτες προδιαγραφές καὶ ἀντίθετα πρὸς τὴν ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς του συνειδήσεως στοιχεῖα καὶ σύμβολα.

Τὸ πρόβλημα τῶν ταυτοτήτων ἀπασχολεῖ τοὺς πάντας. Δυστυχῶς δὲν ὑπῆρχε ἡ ἀντικειμενικὴ, ἀληθῆς ἐνημέρωσις. Ἡ παραπληροφόρησις καὶ ὁ ἐφησυχασμὸς ἔκαμαν μεγάλη ζημιὰ. Σύγχυσις ἐπεκράτησε. Πρέπει ἐπὶ τέλους νὰ μάθῃ ὁ λαὸς τὴν ἀλήθεια. Πρέπει νὰ γνωρίσουν τὸ πρόβλημα ὅσοι ἔχουν ταχθῆ νὰ φυλάγουν Θερμοπύλες καὶ ἀναλόγως τῆς εὐθύνης ἕκαστος νὰ δώσῃ τὸ ἀγωνιστικὸν παρόν.

Στὴ σύντομη μελέτη πού ἀκολουθεῖ βλέπομε τὸ πρόβλημα σφαιρικὰ ἀπὸ Θεολογικῆς - Νομικῆς - Τεχνολογικῆς - Ἐκκλησιολογικῆς Ἑθνικῆς πλευρᾶς. Πρέπει οἱ πάντες νὰ πράξωμεν τὸ καθῆκον μας.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ
ΟΙ ΝΕΕΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΕΣ
ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ ΚΑΙ ΑΠΕΙΛΗ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΙΣΤΙΝ - ΤΟ ΑΤΟΜΟ - ΠΡΟΣΩΠΟ
ΤΟ ΕΘΝΟΣ

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Α'

ΟΙ ΝΕΕΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΕΣ
ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΕΣ ΜΕ ΤΗΝ ΠΙΣΤΙΝ
(ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΠΛΕΥΡΑ ΤΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ)

1. 'Απαράδεκτα ἄδηλα καὶ κρύφια
τῶν προδιαγραφῶν τῶν ταυτοτήτων.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν «Καθορισμὸς τύπου καὶ προδιαγραφῶν δελτίου ταυτότητας» Ἀριθ. Φ. 21385/11246 ΦΕΚ 421/Β/2-7-92 καθορίζει ταυτότητα, ἢ ὁποία θὰ περιέχῃ ἀπαράδεκτα διὰ τὴν πίστιν μας κοσμήματα καὶ σύμβολα καὶ κείμενα ἀπόκρυφα, ὅπως μερικὰ ἐξ αὐτῶν τὰ ἀκόλουθα:

1) Ἄρθρον 3 § 1 «...σύνθετα γραμμοκοσμήματα καὶ ἀσφαλίστικα πολύχρωμα δάπεδα στὴν πρόσθια καὶ ὀπίσθια ὄψη». Τί νόημα θὰ δίδουν ὡς σύνθετα καὶ πολύχρωμα;

2) Ἄρθρον 3 § 3α «Τὰ γραμμοκοσμήματα καὶ τὰ δάπεδα μὲ δύο ἐκτυπώσεις. Ἡ μία ἀπὸ αὐτὲς θὰ γίνῃ μὲ δύο χρώματα καὶ τὴ γκάμα ἀνάμειξής τους μὲ τὸ σύστημα τῆς ἴριδας». Δηλαδὴ μαγικὸ καὶ συμβολικὸ νόημα. Τὸ δὲ «σύστημα τῆς ἴριδας» εἶναι τὸ ἔμβλημα τῆς ἀντίχριστης «Νέας Ἐποχῆς», «NEW AGE».

3) Ἄρθρον 3 § 3β «Εἰδικὸ γραμμοκόσμημα καὶ κείμενα μὲ μεγάλνι ἀόρατα στὸ κοινὸ φῶς, ὀρατὰ στὴν ἀκτινοβολία UV». Ποῖον θὰ εἶναι τὸ «Εἰδικὸ γραμμοκόσμημα»; Μήπως κανένας δαίμονας, ἀπ' αὐτοὺς ποὺ δείχνουν κάθε ὥρα στὴν TV; Ποῖα θὰ εἶναι τὰ «ἀόρατα κείμενα»; Μήπως κανένας ὕμνος τοῦ Ἀντιχρίστου καὶ τοῦ Σατανᾶ ἀπ' αὐτοὺς ποὺ περιέχουν οἱ πιὸ πολλοὶ δίσκοι τῆς μοντέρνας ροκ καὶ ἄλλης μουσικῆς καὶ προβάλλουν τὰ στέκια καὶ τὰ κανάλια TV;

4) Ἄρθρον 3 § 5 «Σὲ κατάλληλη θέση τοῦ δελτίου θὰ ὑπάρχῃ σχέδιο, ποὺ θὰ τυπώνεται μερικῶς στὴν πρόσθια καὶ

την όπισθια όψη...». Ποίο το σχέδιο αυτό;

"Όλα αυτά και άλλα ύποπτα άποκρύφου και άδηλου σημασίας και λειτουργίας καθιστούν τις νέες ταυτότητες τελείως άπαράδεκτες.

2. Η μαγνητική λωρίδα της ταυτότητας με ΕΚΑΜ και 666.

Κατά την άνωτέρω όπόφασιν "Άρθρον 1 § 4 «Τό έντυπο του δελτίου ταυτότητας θα φέρει... και ειδική λευκή λωρίδα πλάτους 16 χιλιοστών του μέτρου στο κάτω μέρος της προσθίας όψης, προοριζόμενη να χρησιμοποιηθεί για μηχανική όπτική άνάγνωση». Αύτη ή λωρίδα πιθανόν προορίζεται για γραφή με άκτίνες LASER. Μία σ' αύτη την ειδική λωρίδα, 16 χιλιοστά πλάτος επί 10 έκαστα μήκος, σύμφωνα με την πύκνωσι γραφής με άκτίνες λέιζερ της τελευταίας τεχνολογίας δύνανται να χωρέσουν μέχρι και 200.000 λέξεις. Η γραφή αύτη είναι άόρατη και διαβάζεται μόνο με τό μηχανήμα λέιζερ με τις κεφαλές γραφής που έχρησιμοποιήθησαν.

Μία σ' αύτη τή λωρίδα πάλιν με άόρατη γραφή δυνάτον να γράφεται άριθμός ως ΕΚΑΜ και τό χάραγμα «666», τό προγραμματιζόμενο ως κλειδί λειτουργίας των Ηλεκτρονικών Υπολογιστών, που θα ρυθμίζονται με αύτη τή δυνατότητα λειτουργίας, ώστε να ευσταθητοποιούνται και λειτουργούν ηλεκτρονικά με τό «666».

Σε τριπλάσια περίπου έπιφάνεια μαγνητική σε κωδικοποίηση «σφαλείας», «ID CARD» της CANON περιέχονται: Όνομα και διεύθυνση - Προσωπικά στοιχεία - φωτογραφίες - Βιομετρικά στοιχεία - Δακτυλικά άποτυπώματα - φωνητικά άποτυπώματα - Άποτυπώματα όφθαλμών νεύρων (Retinal) (1). Όλα αυτά άόρατα, γραμμένα με άκτίνες λέιζερ. Άφού λοιπόν κατά τό παράδειγμα, που αναφέραμε, ή τεχνολογία έφθασε μέχρι του σημείου και φωνητικά άποτυπώματα και άποτυπώματα όφθαλμών νεύρων να καταγράφη άόρατα σε έπιφάνεια μαγνητική όλίγων έκαστών, θα άφήση έξω τόν ΕΚΑΜ και τό 666, που είναι τό σύστημα έλέγχου και φοκελάματος χάριν του Άντιχρίστου, στις νέες ταυτότητες;

Η δήλωση εκ μέρους του Υπουργείου ότι ή ΕΚΑΜ και τό 666, άφου καταργήθησαν με τόν Νόμο 1988/91, δέν θα υπάρχουν στις νέες ταυτότητες, δέν άληθεύει.

Ό ΕΚΑΜ και τό «666», που είχε καθιερώσει ή ν. 1599/86» καταργείται με τόν ν. 1988/91 συμφώνως προς άγόρευ-

(1) Έν (DRIVE OPTICAL CARD/CANOFIL 250).

σιν του κ. Έπαμεινώνδα Ζαφειροπούλου(?). Τότε, τό 1986, έλέγετο ότι δέν ύπήρχε και τό πιστευαν. Τώρα μαθαίνουμε ότι ύπήρχε παρά τις ρητές διαβεβαιώσεις. Και τώρα μάς λένε ότι δέν ύπάρχει, αλλά δέν τό πιστεύουμε και ούτε μπορούν να μάς άποδείξουν ότι δέν ύπάρχει, διότι ή γραφή, άν είναι άόρατη διαβάζεται μόνο από τά ειδικά κομπιούτερ. Και άν μάς πούν τή μία ήμέρα ότι ίδου διαβάζουμε τήν μαγνητική λωρίδα, δέν ύπάρχει, μπορεί τήν άλλη μέρα σε μία έξακριβωσι στοιχείων να γράψουν τό 666 και στην ταυτότητα και στο χέρι ή μέτωπο, μέσα σε κλάσμα δευτερολέπτου. Η τρομακτική εξέλιξις της τεχνολογίας μάς κάνει να βλέπουμε με όσες Κομπιούτερς και ειδικές λωρίδες. Δέν γνωρίζει κανείς πότε άνυποψίαστα άκόμη μπορεί να σφραγισθή.

Η με τό νέο Νόμο 1988/ΦΕΚ 189/Α' /10-12-1991 λεγομένη κατάργησις των Άρθρων 2 και 5 του Νόμου 1599/86, ήτοι κατάργησις του ΕΚΑΜ, είναι τελείως εικονική, διότι με τό σύστημα άόρατου γραφής με άκτίνες λέιζερ στην μαγνητική λωρίδα κανείς δέν μπορεί να διαβάση και έλέγξη τί είναι γραμμένο.

Ότι δυνάτον να ύπάρχη ΕΚΑΜ στις νέες ταυτότητες του Νόμου 1988/91 άποδεικνύεται από τά έξής έπιχειρήματα:

1) Ό Νόμος 1599/86 δέν καταργήθηκε δια του Νόμου 1988/91, αλλά άπλώς έτροποποιήθη. Μάλλον ισχύει και σήμερα στο σύνολό του. Δέν καταργήθησαν τά άρθρα 15 και 23 του Νόμου 1599/86 που καθιερώνουν για πρώτη φορά τήν ηλεκτρονική άρχειοθέτησι των στοιχείων πληροφορίας, τόν ΕΚΑΜ και τήν ηλεκτρονική έπεξεργασία αυτών.

2) Προφορικά έλέγθη, και άσφαλώς θα ισχύση, ότι εά ύπάρχη αύθις άριθμός ταυτότητων. Ό άριθμός αυτός θα λειτουργήση ως ΕΚΑΜ, όπως ύπεστήριξαν 10 Βουλευτές(2).

3) Δύνεται να λειτουργήση ή ΕΚΑΜ και με τήν μορφήν άλγορίθμου. Είναι γενικά άστέγο να έρευνά κανείς με ποιά μορφή να χαραχθή ή ΕΚΑΜ στις ηλεκτρονικές ταυτότητες, άφου ύπάρχουν πολλοί τρόποι και άφου πάνω στις ταυτότητες θα γράφη τό μηχανήμα λέιζερ και άφου άκόμη κατά τις προδιαγραφές τό χαρτί της ταυτότητας εθα είναι κατάλληλο για δηρά έκτύπωση OFFSET και έπισήμανση σε έκτυπωτή LASER(4).

(2) Πρωτοκόπιο της Βουλής της 19-11-1991. (ΚΗ' Σύνοδός) σελ. 1385.

(3) Πρωτοκόπιο Βουλής της 19-11-1991 (σελ. 1386, 1389, 1391, 1397, 1400, 1401, 1403, 1412).

(4) Τροπουνική Άπόφασις, Ένθ' άνωτ. Φ. 21385/11246 Άρθρον 2, § 2 θ.

4) Κυρίως όμως ο ΕΚΑΜ δύναται να υπάρχει μέσα στην ειδική λωρίδα των 16 χιλιοστών της προσθίας όψεως της ταυτότητας, όπως ελέχθη. Η ζώνη αυτή είναι που χωράει τα πάντα. Κατά όμολογίαν ειδικών «ανείς δεν μπορεί να πη ότι γνωρίζει και μπορεί να υπολογίσει και ελέγξει τί θα γραφώνται στις ταυτότητες». Επομένως μὴ μᾶς ἐμπαίζουν λέγοντας ότι δεν προβλέπεται ΕΚΑΜ και 666. Δυνατὸν νὰ περιέχονται με ἀόρατη γραφή στην ειδική λευκή λωρίδα. Η τελική ἐφαρμογή τοῦ ΕΚΑΜ ὡς μοναδικὸ ἀριθμὸ κάμει τὸν ἄνθρωπο ἐνούμερο, ρομπότ.

ΣΥΜΦΩΝΑ με τὸ «τεχνικὸ Δοκίμιο περὶ τοῦ νέου τύπου ταυτοτήτων», Σταμάτη Κούλουθρου «Προφανῶς ἡ δυνατότης ἐγγραφῆς εἰς τὴν λωρίδα θὰ εἶναι τεχνολογίας LASER... Ἡ φράσις «ὀπτική ἀνάγνωση» χρησιμοποιεῖται μόνο διὰ LASER ἢ OCR. Τὰ CCR συστήματα δύναται νὰ εἶναι: BAR CODE (Γραμμωτὸς Κώδιξ) - MARK SENSINE - OCR κανονικῆς γραφῆς» (σελ. 2).

3. Τὸ 666 τελειῖως ἀδικαιολόγητο στὸ BAR CODE. Τίθεται ὡς χάραγμα Ἀντιχρίστου.

Μὲ τὴν χρῆσι τοῦ 666 στὸ BAR CODE ἐφαρμόζεται ἡ Προφητεία περὶ χάραγματος τοῦ Ἀντιχρίστου⁽⁵⁾. Τὸ 666 ὡς ἀριθμητικὸ καὶ γραμμωτὸ λειτουργεῖ ὡς χάραγμα τοῦ Ἀντιχρίστου.

Ὅπως ὁμολογοῦν οἱ εἰδικοί τὸ 666 στὸ BAR CODE δὲν δικαιολογεῖται γιὰ καμμιά ἄλλη χρῆσι παρὰ μόνον ὡς σφραγίδα τοῦ Ἀντιχρίστου, ὡς χάραγμα. Ὅπως τονίζει ὁ πεπειραμένος Σταμάτης Κούλουθρος εἴθαναν ἔστω τὰ δύο ἐξάρια ἀρχὴ καὶ τέλος στὸ BAR COD σὰν ὀριακὰ σημεῖα. Τὸ τρελὸ εἶναι νὰ τοποθετῆται καὶ ἓνα ἐξάρτι στὴ μέση, πού τεχνικὰ ζημιὰ κάμνει. «Τὸ ἐξάρτι καταμεσίς τοῦ πεδίου... δὲν ἔχει κανένα νόημα πού νὰ ἐξηγῆται ἀπὸ τεχνικῆς ἀπόψεως»⁽⁶⁾.

Σκόπιμον λοιπὸν χάραγμα τὸ 666. Κατέκλυσε σὰν σφραγίδα UPC (= κώδικας παγκοσμίου προϊόντος) ὅλο τὸν κόσμον καὶ ἐσφράγισαν με αὐτὸ σχεδὸν ὅλα τὰ προϊόντα, ὅλα τὰ ἀντικείμενα καὶ τὰ ζῶα καὶ κάρτες καὶ ταυτότητες σὲ πολλὰ

(5) Ἄποκ. 13, 16 - 18.

(6) Σταμάτη Κούλουθρου, Ἄρθρον, «Χωρὶς προσωπίαση», Ἐν «Περσολόγιον», «ULTRA NEW INTERNATIONAL», Ὅλα γιὰ τοὺς COMPUTERS, Ἔτος Θ', Τεύχος 91 - 92, Ἰαν. - Φεβρουάριος 1989, σελ. 42.

μέρη ἀκόμη καὶ ἄνθρωποι. Ἡ προφητεία Ἀποκαλύψεως ἐκπληρώνεται κατὰ γράμμα. Παντοῦ ὅλες τὶς θέσεις κλειδιά κατέχουν οἱ φίλοι τοῦ Ἀντιχρίστου καὶ τοῦ 666. Ἡ Χώρα μας δὲν ἐξαιρεῖται. Ἀφοῦ σπεύδει νὰ δώσει πρώτη ἀπὸ τὶς ἄλλες χώρες τῆς ΕΟΚ τὴν ἠλεκτρονικὴ ταυτότητα, εἶναι βέβαιον ὅτι καὶ ὁ ΕΚΑΜ καὶ τὸ 666 θὰ περιέχονται στὴ μαγνητικὴ λωρίδα τῶν 16 χιλιοστών. Ἀφοῦ ὑπάρχει τὸ 666 παντοῦ στὸ UPC, ἀκόμη καὶ στὰ βιβλία καὶ τετράδια, θὰ ἀποτελέσει μοναδικὴ ἐξάρτι στὴν ταυτότητα. Ὅταν ἐσφράγισαν τὰ πάντα καὶ πράγματα καὶ ζῶα καὶ προϊόντα καὶ ἄνθρωποι, θὰ ἀφήσουν ἀσφράγιτες τὶς ταυτότητες.

4. Τὸ 666, ταυτότης τοῦ Ἀντιχρίστου, ἐπιβάλλει τὴν δουλεία στὸ Θῆριο τῶν Βρυξελλῶν.

Μὲ τὸν ΕΚΑΜ καὶ 666 τὸ κεντρικὸ κομπιούτερ τῆς Πατριδᾶς μας θὰ τροφοδοτῆ με κάθε πληροφορία τὸ κομπιούτερ - Θῆριο τῶν Βρυξελλῶν καὶ θὰ χαλκεύει τὴν ὑποτέλειά μας, τὴν ἐξάρτί μας ἀπὸ ἀντιχρίστους, ὅπως ἀποκαλύπτει ὁ πόλεμος στὴν Σερβία, πού ἐπέβαλαν οἱ κύριοι τῆς ΕΟΚ.

Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀναπτυχθῆ στὸ σύντομο αὐτὸ κείμενο ὅλη ἡ ἐρμηνεία τῶν Πατέρων περὶ τοῦ Χάραγματος, περὶ τοῦ ὅτι εἶναι «ταυτότης τοῦ Ἀντιχρίστου»⁽⁷⁾, περὶ τοῦ ὅτι ἐκφράζει τὴν σατανικὴν ἐναντίωσιν στὸ ἔργο τοῦ Χριστοῦ, στὴν Ἐκκλησία, περὶ τῆς ἐνεργείας καὶ τῶν συνεπειῶν τῆς ἀποδοχῆς του στὴν ταυτότητα⁽⁸⁾. Ἡ Ἀποκάλυψις καὶ οἱ Πατέρες λέγουν πολλὰ.

(7) Ἰδὲ Μ. Σιώτου, 666 (ΧΕΣΤ'): Ὁ ἀριθμὸς τῆς ταυτότης τοῦ Ἀντιχρίστου, Ἀθήνα 1987.

(8) Ἄσχη. Ἐπιμονογιὴ Κάλβια, Τὸ Χάραγμα τοῦ Ἀντιχρίστου κατὰ τὴν Γραφήν καὶ τοὺς Πατέρας, Ἀθήνα 1993, Β' ἔκδοσις.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Β'

ΟΙ ΤΑΥΤΟΤΗΤΕΣ ΑΠΑΡΑΛΕΚΤΕΣ, ΔΙΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΕΚΝΟΜΕΣ - ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΒΙΑΖΟΥΝ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΟΥ ΑΤΟΜΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ (ΝΟΜΙΚΗ ΠΛΕΥΡΑ ΤΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ)

1. Τò παράνομον τῶν νέων ταυτοτήτων.

Ἐνὼ στὸ Νόμο 1988/ΦΕΚ 189/Α/10-12-91 δὲν ὑπάρχει καμμία, ἔστω αἰνιγματωδῶς, δήλωσις περὶ μαγνητικῆς λωρίδας, στὴν Ὑπουργικὴ Ἀπόφασι Φ. 21385/11246/ΦΕΚ 421/Β/2-7-1992, ὑπάρχει στὸ ἄρθρον 1 § 4 ἡ ἀναφερθεῖσα μαγνητικὴ λωρίδα τῶν 16 χιλιοστών. Ὁ νόμος τῆς Βουλῆς εἶναι ὁ νόμιμος ρυθμιστὴς τῆς ταυτότητος, ἡ δὲ μαγνητικὴ λωρίδα ἀυθαίρετη παρέμβασις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ καὶ παράνομη, ἐφ' ὅσον μάλιστα καθιστᾷ τὶς ἀπλῆς ταυτότητες ἠλεκτρονικῆς καὶ ἀσφαλῶς μὲ ἀόρατο ΕΚΑΜ καὶ 666 ἀνίχνιστες. Δὲν εἶναι νομικῶς ἐπιτρεπτόν καὶ θεμιτὸν ὁ Νόμος 1988/91, ποῦ καταργεῖ τὸν ΕΚΑΜ καὶ τὸ 666 νὰ καταστρατηγῆται μὲ τὴν ἀπόφασιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, ἡ ὁποία δίνει τὴν δυνατότητα μὲ τὴν μαγνητικὴ λωρίδα γιὰ ἀόρατο ΕΚΑΜ - 666.

2. Τò ἀντισυνταγματικὸν τῶν νέων ταυτοτήτων.

α) Ἀστυνόμεισις καὶ τῆς ἰδιωτικῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου - Δημοσιοποιήσις προσωπικῶν στοιχείων.

Μὲ τὸν ΕΚΑΜ, ὁ ὁποῖος θὰ ὑπάρχη μὲ κάποια μορφή, ὡς προελέχθη, θὰ ἀστυνομεῖται καὶ παρακολουθεῖται κατὰ πόδας ὁ πολίτης, ποῦ πηγαίνει, ποιῆς συναλλαγῆς κάμνει κλπ. Στὴ μαγνητικὴ λωρίδα θὰ φακελῶνεται ὅλη ἡ ζωὴ του, τὰ πάντα περὶ τοῦ προσώπου, ἡ κατάστασις ὑγείας, ἡ οικονομικὴ κατάστασις, τὸ ποινικὸ μητρώο, ἀκόμη καὶ ἀδικήματα καὶ ἐγκλήματα, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχει διαπράξει, διότι ποῖος μπορεῖ νὰ ἐλέγξῃ τί γράφεται στὴν μαγνητικὴ λωρίδα;

Τὸ ἄτομο παραδίδεται ἀπροστάτευτο στὸ θηρίο Κομπιούτερ. Δυστυχῶς δὲν ὑπάρχει Νόμος

προστασίας τοῦ ἀτόμου ἀπὸ τὴν ἠλεκτρονικὴ ἐπεξεργασία τῶν ἀτομικῶν στοιχείων, ποῦ θὰ καταχωροῦνται στὴν μαγνητικὴ λωρίδα τῆς ταυτότητος. Στὴν ταυτότητα μπορεῖ νὰ γραφοῦν μέχρι καὶ 200.000 λέξεις, δηλαδὴ ἓνα μεγάλο φακέλωμα.

Ὅπως προελέχθη, δὲν καταργήθησαν, ἀλλὰ ἰσχύουν τὰ ἄρθρα 15, §1 καὶ 23 § 1 τοῦ Νόμου 1599/86 περὶ ἀρχειοθέτησις στοιχείων μὲ μικροφωτογράφησι, καὶ περὶ ἐπεξεργασίας ἠλεκτρονικῆς τῶν στοιχείων. Δηλαδὴ μὲ ἓνα πάτημα κομπιούτρου τοῦ ἠλεκτρονικοῦ Ὑπολογιστῆ ὁ ἐκτυπωτὴς θὰ δίνει σελίδες ὀλόκληρες, στοιχεῖα αὐστηρῶς προσωπικὰ στὸν κάθε περίεργο ἢ καὶ κακοπροαίρετο καὶ ἐχθρὸ, κατὰ παράδοσιν τοῦ Συντάγματος, ποῦ ὀρίζει ὅτι «Ἡ ἰδιωτικὴ καὶ οἰκογενειακὴ ζωὴ τοῦ ἀτόμου εἶναι ἀπαράβιαστος»⁽⁹⁾. Τὰ πάντα θὰ εἶναι στὴ διάθεσι τοῦ ὁποιοῦδήποτε. Πλήρης κατάργησις τοῦ ἀπορρήτου.

Ἡ τεχνολογία προχωρεῖ. Ἡ πύκνωσις στὴ γραφὴ μὲ ἀκτίνες λέιζερ προοδεῖ. Σήμερα σὲ μιὰ δισκέτα ἐνὸς ὑπολογιστῆ μποροῦν νὰ χωρέσουν καὶ 5 δισεκατομμύρια χαρακτῆρες. Ὀλόκληρη βιβλιοθήκη μέσα σὲ ἓνα δίσκο. Στὴν μαγνητικὴ λωρίδα ὁμοίως αὐξάνει ἡ περιεκτικότητά. Παρ' ὅλα αὐτὰ δὲν ὑπάρχει Νόμος, ποῦ νὰ προστατεύῃ τὸν πολίτη ἀπὸ τὴν ἐπεξεργασίαν καὶ κλοπὴν τῶν στοιχείων. Ἴσως καὶ νὰ μὴν ὑπάρξη τέτοιος Νόμος, διότι, ὅπως λέγουν οἱ εἰδικοί Ἕλληνες τῆς Πληροφορικῆς μέσῳ τῆς ἐπιστημονικῆς Ἐνώσεως τῶν Ε.Π.Υ. «οἱ διασυνδέσεις πληροφορικῶν συστημάτων... εἶναι τεχνικὰ δυνατῆς καὶ δὲν ἀπαιτοῦν τὴν ὑπορρηθὴ γενικευμένου ἐνιαίου κωδικοῦ ἀριθμοῦ (ΕΚΑΜ)»⁽¹⁰⁾. Ὑπάρχουν δὲ καὶ εἰδικὰ κομπιούτερ καὶ μηχανήματα, ποῦ κλέβουν μνήμες ἄλλων κομπιούτερ, ὥστε τὸ ἄτομο, ὅταν φακελωθῆ εἶναι ἀνυπεράσπιστο.

Οἱ ἠλεκτρονικῆς ταυτότητες καταργοῦν τὸ προσωπικὸ καὶ ἰδιωτικὸ ἀπόρρητο τοῦ ἀτόμου. «Κανένας νόμος δὲν μπορεῖ νὰ ἀποτρέψῃ ὀλικὰ τὴ δυνατότητα καταχρηστικῆς ἀξιοποιήσεως ἐνὸς γενικευμένου ΕΚΑΜ»⁽¹¹⁾. Ἐφημέριος δὲ καὶ ὁ Νόμος «περὶ συμμετοχῆς τῆς Ἑλλάδος στὸ παγκόσμιον δίκτυο ἠλεκτρονικῆς πληροφορικῆς» μὲ τὴν ὑπογραφή τῆς Συμβάσεως ΣΕΝΚΕΝ. Ἐπομένως θὰ ὑπάρξη ΕΚΑΜ.

(9) Σύστασις 1975/1986, ἄρθρον 9. Παράθελε καὶ ἄρθρον 19.

(10) Μονογράμ. Παρθένου Ἀγορίττου, Ἀνηρησιμὰ σημεῖα τῶν καιρῶν, τὸ γόσημα τῆς Ἀποκαλύψεως, Ἄγιον Ὄρος 1988, σελ. 18 - 19 καὶ 23 - 24.

(11) Ἐνθ' ἄνωτ., σελ. 20.

β) Κατάργησης του προσώπου - αποκτίνωσης - ρομποτοποίησης του ανθρώπου.

Ἡ σφράγις κάρτας ἢ ταυτότητος μετὰ ΒΑR COD καὶ γραμμωτῶ ἢ καὶ ἀριθμητικῶ ὁδῶ εἶναι ἐφαρμογὴ στὸν ἄνθρωπο τοῦ UPC (= Διεθνούς κώδικος προϊόντων), ἐπὶ τῶ ὁ πολίτης εὐλόγως ρωτᾷ θὰ εἶμαι καὶ ἐγὼ ἓνα τυποποιημένον προϊόν. Θὰ εἶμαι ὅπως τὸ γιουρτζὶ ἢ ἡ μορμελάδα καὶ γενικὰ τὰ εἶδη ἐμπορίου;(12). Ἐπιτρέπεται ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ πρόσωπο νὰ μεταβάλλεται σὲ πρῶγμα; Κατὰ ὅμοιον τρόπον σφραγίζου καὶ τὰ ζῶα. Μετ' ὀλίγον θὰ βάλουν τὸ χράγμα στὸ χεῖρ ἢ στὸ μέτωπο. Πλήρης ἀποπροσωποποίησης τοῦ ἀνθρώπου.

Ἐ Ἄλλὰ τὸ σημαντικότερον εἶναι ὅτι μετὰ τὸ σφράγιμα αὐτῶ, ὅπως λέγουσιν οἱ εἰδικοί, εἶναι δυνατόν νὰ ἐλέγχεται καὶ ἐπηρεάζεται ὅλη ἡ ψυχσωματικὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου. Τὸ σφράγιμα αὐτὸ μπορεῖ νὰ γίνεταί «εἰς τὸ δέρμα μετὰ ἐντελῶς ἀνάδουον τρόπον μέσω τοῦ κοκκινωγόνου λέιζερ ἐμφυτεύοντα» μὲ τὸν ἀριθμὸ κ' ἓνα μικροπροποδέκτη, ὁ ὁποῖος ἔχων πυρηνικὴν μπαταρίαν θὰ εἶναι μικρότερος ἀπὸ τὸ κεφάλι τῆς καρφίτσας καὶ θὰ ἔχη ἰσχύν ἐνὸς watt, καὶ θὰ εἶναι ἱκανὸς νὰ δίδῃ καὶ νὰ παίρῃ πληροφορίας μέσω δορυφόρου ἀπὸ τὸ γιγαντιαῖον κομπιούτερ τῶν Βρυξελλῶν, τὸ ὁποῖον διευθύνει ὁ ἐβραῖος ELDEMAN.

Ἡ τεχνολογία ἔχει φθάσει στὸ σημεῖο, ὥστε μετὰ αὐτὸ τὸ μικροσκοπικὸ καὶ σχεδὸν ἀόρατον μικροπροποδέκτη νὰ παρακολουθῆ καὶ ἐλέγχῃ καὶ προγραμματίζῃ τὴν ψυχσωματικὴν ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ ἐμφυτεύμενος μετὰ τὸν ἀτομικὸν ἀριθμὸν μικροπροποδέκτης θὰ μεταδίδῃ εἰς τὸ κέντρον τοῦ ἐκτελεστικοῦ τμήματος τοῦ ἐγκεφάλου τὰ μηνύματα ἀπὸ τὸν δορυφόρον ἢ θὰ μεταβιβάζῃ τὰς σκέψεις εἰς τὸν δορυφόρον αὐτομάτως καὶ ἀνεξέλεγκτα, δηλαδὴ θὰ ἀντικαθίστῃ τὰς πέντε αἰσθήσεις τοῦ ἀνθρώπου, ὅπου ἐνεργοποιεῖται ἀπὸ τὸν δορυφόρον... Ὁ δορυφόρος ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν θὰ δύναται νὰ ἐντοπίζῃ τὸν ἀριθμὸν σου καὶ νὰ ἐπικοινωνῇ μετὰ αὐτὸν καὶ αὐτομάτως καὶ μετὰ ἀνάλογον συχνότητα νὰ προκαλῆ τὴν ἀνάλογον αἰσθησὶν πῶς, πείνας, δίψας, τρέλλας, ἀκόμη καὶ θάνατον διαρρηγνύοντας μετὰ συχνότητα κρότου τὰ ἐγκεφαλικά ἀγ-

(12) Σταμάτη Καβουζιῶου, "Ἐνθ" ἀνεστ. σελ. 42.

γείω(13). Ποῖος ἐγγυῶται ὅτι στὶς ταυτότητες μέσα στὰ γραμμοκοσμήματα καὶ σχήματα καὶ ἀόρατα καὶ δρότα σχήματα καὶ ἴνες καὶ στὰ τόσα ἄλλα δὲν θὰ περιέχεται μικροσκοπικὸς ἀνεπαίσθητος πομποδέκτης, πού θὰ παρακολουθῆ κατὰ πόδας τὸν ἄνθρωπο;

γ) Ἀντισυνταγματικὴ παραβίασις τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως Χριστιανῶν.

Ὡς γνωστὸν τὸ θρησκευτικὸν πιστεύω, ἢ θρησκευτικὴ συνείδησις προστατεύεται ἀπὸ τὸ Σύνταγμα. «Ἡ ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως εἶναι ἀπαράσιστος»(14). Πῶς εἶναι δυνατόν λοιπὸν νὰ δεχθῆ ὁ Ὀρθόδοξος Χριστιανὸς ταυτότητα, ἢ ὁποία περιέχει ἀπόκρυφα, ἄδηλα, μαγικά καὶ ἀντίχριστα σύμβολα, ὅπως γραμμοκοσμήματα μετὰ χρώματα τῆς Ἰριδος (=τῆς ἀντίχριστης «Νέας Ἐποχῆς»), εἰδικὰ σχέδια καὶ γραμμοκοσμήματα καὶ κείμενα ἄδηλα καὶ ἀόρατα;(15).

Ποῖος Νόμος μπορεῖ νὰ παραβιάσῃ τὴν ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως καὶ νὰ ἀναγκάσῃ τὸν Ὀρθόδοξο Ἕλληνα πολίτη νὰ ἀποδεχθῆ καὶ παραλάβῃ τέτοια ταυτότητα, ὅταν γνωρίζῃ μάλιστα τὸ γενικὸ κλίμα τῆς τρέλλας, ὅταν βλέπῃ παντοῦ σατανικά σύμβολα καὶ εἰκόνες καὶ τραγοῦδια; Πῶς θὰ ἀποδεχθῆ ταυτότητα μετὰ σύμβολα ἀντίχριστα καὶ μετὰ ὑποψίαν ἀκόμη ὅτι τὰ ἀόρατα σχήματα καὶ κείμενα μπορεῖ νὰ εἶναι καὶ εἰκόνες τοῦ σατανᾶ καὶ ὕμνοι πρὸς αὐτόν; Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ ἐλέγξῃ ποῖα σύμβολα, ποῖα κείμενα καταχωροῦνται στὴν μαγνητικὴ λωρίδα μετὰ ἀόρατη γραφῆ, ὅταν ἔχωμε τὸ παραδειγμα στὰ κυκλοφοροῦντα χαρτονομίσματα νὰ ὑπάρχουν ὄρατα, τὸ ὁδῶ, ἢ πεντάλφα καὶ τόσα ἄλλα, ὅχι ἀπὸ ἀφέλεια τῶν ἁλλήνων, ἀλλὰ ἀπὸ ἀναίσχυντο παρεμβατικὸ σκοτεινῶν δυνάμεων κατὰ τὴν φράσιν τοῦ εἰδικοῦ Σταμάτη Καβουζιῶου.

δ) Ἀντισυνταγματικὴ διάκρισις πολιτῶν.

Ὅπως προκύπτει ἀπὸ τὸ ἄρθρον 1, § 3 τοῦ Νόμου

(13) Ἐφημερὶς Προμοσίον.

(14) Σύνταγμα τοῦ 1975/1986, Ἄρθρον 13 § 1.

(15) Πέπε Λαϊτίσαν γ. Ἐπιστολὴ Φ 21385/11246/ΦΕΚ 421/Β/9-7-92, Ἄρθρον 3.

1599/86, το όποιο δεν καταργεί ο Νόμος 1988/91, θα υπάρξει άλλη ταυτότητα χάριν των αξιωματικών, υπαξιωματικών, οπλιτών ενόπλων δυνάμεων, Αστυνομικών, λιμενικών, Πυροσβεστών, χάριν της ασφαλείας αυτών και του έθνους. Έκ των πραγμάτων πρέπει να εξαιρεθούν οι ταυτότητες των σωματίων ασφαλείας και του στρατού. Ηλεκτρονικές ταυτότητες με ακτίνες λέιζερ σημαίνει εξόντωση - καταστροφή ολοκλήρου στρατού. Με ένα πάτημα πλήκτρων, θα εξοντώνονται από το Κομπιούτερ - θηρίον μέσω δορυφόρου οι πάντες οι φέροντες ηλεκτρονική ταυτότητα με ΕΚΑΜ, όταν το θελήσουν οι υπερδικτάτορες.

ε) Προβλεπόμενη δακτυλοσκόπησης - χάραγμα στο χέρι.

"Όπως προκύπτει από υπ' αριθ. 1016/35/3α/10-12-91 Έγγραφο του Υπουργείου Δημοσίας τάξεως ισχύει προς το παρόν για καταδικασμένους σε διάφορα αδικήματα ή δακτυλοσκόπησης, ή χάραξης κωδικού αριθμού του πολίτου στο δεξι χέρι με ακτίνες λέιζερ άρατος στο γυμνό μάτι και ανεξίτηλος. Ταυτόχροτως ο αριθμός αυτός καταχωρείται στη μαγνητική λωρίδα της ταυτότητας. Η εφαρμογή αυτή αποτελεί κατά γράμμα εκπλήρωση του χαράγματος Άποκ. 13, 16 - 18. Έντος το παλύ 10 έτών, αν δεν υπάρξη αντίδρασις θα δακτυλοσκοπηθούν = χαραχθούν όλοι οι πολίτες.

στ) Οί νέες ταυτότητες αποτελούν αντιευρωπαϊκόν τριτοκοσμικόν εκσυγχρονισμόν.

Καμία χώρα της Εύρώπης δεν έχει καθιερώσει ηλεκτρονικό φακέλωμα - ΕΚΑΜ. Η Πορτογαλλία έχει το παλαιό σύστημα άποτυπωμάτων και κατεδίκασε τον ΕΚΑΜ. Η Γαλλία άρνήθηκε τον ΕΚΑΜ από φόβο μελλοντικής δικτατορίας. Το όμοσπονδιακό Συνταγματικό Δικαστήριο της Δυτικής Γερμανίας άκύρωσε σχετική διάταξη περί ΕΚΑΜ⁽¹⁶⁾. Η Ιαπωνία όμοιος άπέρριψε τέτοιες μεθοδεύσεις. Στη Σουηδία με το φακέλωμα της προσωπικής ζωής 15.000 Σουηδών έγινε όλόκληρος σάλος. Υπάρχουν και χώρες της ΕΟΚ άνευ καμίας

(16) Πρακτικά Γερμανικής Βούλης 29-11-1979.

ταυτότητας, όπως Άγγλία, Ιρλανδία, Σουηδία, Ολλανδία και Δανία. Αútές οι χώρες δεν έχουν καμία ταυτότητα και σ' έμάς στην Ελλάδα η Πολιτεία θέλει να επίβάλει τη μαγνητική λωρίδα με ΕΚΑΜ και 666 και όπως λέγει ο ειδικός κ. Σταμάτης Κούλουβρος ετέοιο σύστημα δεν υπάρχει σε Άνατολικές χώρες ούτε σε χώρες τρίτου κόσμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

ΟΙ ΤΑΥΤΟΤΗΤΕΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΕΣ ΔΙΟΤΙ ΑΠΟΤΕΛΟΥΝ ΑΠΕΙΛΗΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΤΟΥ ΑΤΟΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

1. Παρακολούθησις - έντοπισμός - έξόντωσις του άτομου.

Το χράγμα 666 μαζί με τον αριθμό EKAM, αφού θα γράφονται με ακτίνες λέιζερ θα έχουν ισχύν 1 watt. Η ακτινοβολία αυτή είναι καρκινογόνος και ελέγχεται και έντοπίζεται από τον δορυφόρο το πρόσωπο, που θα φέρη την ταυτότητα. Κινδυνεύει η προσωπική ασφάλεια και άκεραιότητα, διότι μπορεί να καταδίδεται στους έχθρους του, όπου και να κρύπτεται στον αέρα, στην ξηρά, στη θάλασσα. Όμοιας μπορεί να έντοπίζεται και φονεύεται από τον δορυφόρο με ακτίνες λέιζερ ή με διάρρηξιν πυρηνικού μικροπομποδέκτη που μπορεί να είναι άρατος έμφυτεμένος στο σώμα βομβαρδιζόμενος με συχνότητα κράτου. Έκατομμύρια άνθρωποι μπορούν να έντοπισθούν και σε ένα λεπτό να έξοντωθούν.

2. Κίνδυνος ασφαλείας του Έθνους

"Όταν ο δορυφόρος έχη τον EKAM των στρατιωτικών, των αστυνομικών, των πολιτικών ηγετών και άλλων επίσημων προσώπων, που φρουρούν και υπερασπίζονται το έθνος, μπορούν όπου και να κρύπτονται να έντοπίζονται και έν καιρώ ειρήνης και έν καιρώ πολέμου και να βομβαρδίζονται με ακτίνες λέιζερ ή κατ' άλλον τρόπον και έτσι να καταστρέφεται ολόκληρο το έθνος, όπως αναλύουν ειδικοί αξιωματικοί⁽¹⁷⁾.

Καλόν είναι να έξαιρεθούν όλα αυτά τα πρόσωπα χάριν τής ασφαλείας του έθνους και να μὴν πάρουν ταυτότητα. Τί χρωστέει όμως ο λαός να παραδίδεται με τις ταυτότητες αυτές και με την καταπληκτική ηλεκτρονική εξέλιξι στο θηρίο των Βρυξελλών και να μοιάζουν οι Έλληνες ως «πρόβατα επί σφαγήν»;

(17) Μετά Γεωργίου του Γουόνου, Ταξίαρχου ε.ά., Ηλεκτρονικό φασίλιον και έαυτώσεις αυτού επί τής ασφαλείας των Ένόλων μας Δινάμεον..., Αθήναι 17/2/1992 σελ. 1 - 6.

3. 'Υπερδικτατορία του 'Αντιχρίστου.

Με τα συστήματα αυτά φακελώματος και έλέγχου του άτομου και παρακολούθησεως ακόμη και τής άσπνοής του και με την δυνατότητα έξοντώσεως ακόμη και από τον δορυφόρο, δέν υπάρχει καμία ασφάλεια, καμία ελευθερία. Όλα οδηγούν στην υπερδικτατοριάν του 'Αντιχρίστου, ο οποίος με το περιβάλλον του θα έλέγχη τους πάντας και τα πάντα. Έχουν σφραγίσει ακόμη και τα ζώα και τα έντομα και με μικροσίπς δύνανται να παρακολουθούν τα πάντα. Μέσω διαφόρων συστημάτων μπορούν να έξοντώνουν και ζώα και ανθρώπους έξ άποστάσεως⁽¹⁸⁾.

(18) Παρθενίου Μοναχοῦ, 'Αγιορείτου, Ένο' άνοπ. σελ. 24.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Η ΑΝΑΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΔΕΝ ΠΑΡΑΒΙΑΖΕΙ. ΑΛΛΑ ΕΚΦΡΑΖΕΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΩΣ

Κ Ε Φ Α Λ Λ Α Ι Ο Ν Α'

Η ΑΝΥΠΟΣΤΑΤΗ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΠΕΡΙ ΛΗΘΕΝ ΠΑΡΑΒΙΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΩΣ ΜΕ ΤΗΝ ΑΝΑΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΟΣ ΣΤΙΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΕΣ

α. Πώς προέκυψε το θέμα αναγραφής του Θρησκευματος.

1. Οί θρησκευτικές μειονότητες και ή απαιτήσεις των εβραίων.

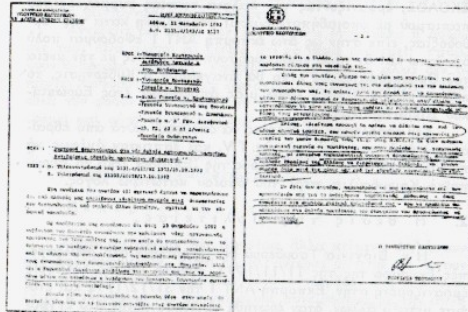
Το δλον θέμα ιδημούργησε ή ισραηλιτική μειονότητα με την σύμπραξιν των Ρωμαιοκαθολικών και Χιλιστών. Ως γνωστόν το «Κεντρικόν Ισραηλιτικόν Συμβούλιον Συντονισμού και Γνωματεύσεως» με τὰ έγγραφα υπ' αριθ. 653/16-6-78 και 785/28-7-78 πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Συγκοινωνιῶν ἐπέτυχε νὰ ἀφαιρεθοῦν ἀπὸ τὰ λεωφορεία τῆς ΕΑΣ σταυροί, εἰκόνες, κομβοσχόινα κλπ. Κανεὶς δὲν ἀντέδρασε δυστυχῶς σ' αὐτὴν τὴν ἀπαράδεκτη ρύθμισιν. Ἀλλὰ εὐτυχῶς ἀπεκαλύφθη ή παρόμοια ἐνέργεια τῶν Ἰσραηλιτῶν περὶ τῆς ἀναγραφῆς τοῦ Θρησκευματος και ὑπάρχουν οἱ ἐνδειξιμένες ἀντιδράσεις.

Τὸ υπ' αριθ. 11 Νοεμβρ. 1992 Α.Φ. 3121.4/143/ΑΣ 2127 «Ἄκρωσ Ἀπόρρητο Ἐγγραφο!» τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅταν ἦλθε στὴ δημοσιότητα ἀπεκάλυψε τὴν αἰτία τοῦ προβλήματος. Εἶναι οἱ εβραῖοι πάλι πού ἀπαιτοῦν και πιέζουν τὴν Κυβέρνησιν χρησιμοποιοῦντας μάλιστα και τὴν «μεγάλη ἐπιρροή τῶν LOBBIES τῶν Η.Π.Α.».

Ἡ Ὑφυπουργὸς κ. Βιργινία Τσαουδεροῦ με τὸ ὡς ἔνω ἔγγραφο τῆς ἐζητοῦσε ἀπὸ τὸν Ὑπουργὸ Ἐσωτερικῶν κ. Κλειτο

τὴν νομοθετικὴ ρύθμισιν, ὥστε νὰ προβλέπεται ἀκαταχώριση στὰ δελτία ταυτότητας τοῦ στοιχείου τοῦ θρησκευματος ὡς προαιρετικῶν, με τὸ αἰτιολογικὸ «...οἱ θρησκευτικὲς μειονότητες στὴν Ἑλλάδα νὰ μὴ κατηγορηθοῦν τὴ χώρα μας ὅτι τοὺς ἐκθέτει σὲ κίνδυνον διακριτικῆς σὲ δόραο τους μεταχείρισης».

Ἴδου τὸ περίφημο ἔγγραφο Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν.

Οἱ πιέσεις, πού προήλθαν ἀπὸ τοὺς εβραῖους τῆς Ἑλλάδος ἀποδεικνύονται και ἀπὸ τὴν ἐμφάνισιν στὴν τηλεοπτικὴ ἐκπομπὴ ANT 1 31/12/92 ὑπὸ τίτλον «ΤΕΛΟΣ ΕΠΟΧΗΣ» τοῦ Ἑβραίου ΝΙΣΗΜ ΜΑΪΣ, «Προέδρου Κεντρικοῦ Ἰσραηλιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑλλάδος», ὁ ὅποιος εἶπε: «Δὲν δὰ θέλαμε με τίποτα νὰ γυρίσωμε πίσω 50 χρόνια, ὅταν πάλι ή ἑλληνικὴ Πολιτεία εἶχε βοηθήσει τοὺς πατεράδες μας, γιὰ νὰ ἀλλάξουν τὶς ταυτότητες, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρξῃ ἐπάνω τὸ Θρησκευμα και ἐτσι νὰ τοὺς βοηθήσῃ νὰ σαθοῦνε. Οἱ Ἕλληνες εβραῖοι πιστεύομε ὅτι δὲν εἴμαστε μειονότητα, εἴμαστε Ἕλληνες πολίτες. Θὰ στηριχθοῦμε ὅποσοδήποτε στὸ ἑλληνικὸ Σύνταγμα και ὅσοι αὐτοὺ θὰ εἶναι ὁ γνώμων, ὁ ὅποιος θὰ ἐνεργήσωμε. Θέλω νὰ πιστεύω ὅτι ή νέα Διοίκησις τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν θὰ δῇ τὸ θέμα πιδ εὐρύτερα» (19).

(19) Ἀπομαγνητοκόνησις Ἐκπομπῆς ANT 1 31/12/92, ὥρα 12.15' μετὰ μεσονύκτιον.

Δέν ἔδωσε καμία ἐξήγηση ὁ κ. ΝΙΣΗΜ ΜΑ:Ι:Σ, γιατί γυρίζουν πίσω 50 χρόνια, στήν ἐποχή τῆς Γερμανικῆς Κατοχῆς. Ἐδήλωσε ὅτι θά στηριχθοῦν στό Σύνταγμα, γιά νά ἐπιτύχουν τὸ στόχο τους μέ τήν ἐλπίδα ὅτι «ἡ νέα Διοίκηση τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν θά δῇ τὸ θέμα πῶς εὐρύτερα! Μήπως γι' αὐτὸ τὸ λόγο ἀντικατεστάθη ὁ κ. Κλείτος;

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῶν ἐν Ἀθήναις Καθολικῶν, κ. Ν. ΦΩΣΚΟΛΟΣ, ἐμφανίζοντας τὴν παλαιὰ τακτικὴ συμμαχία τοῦ παπισμοῦ μέ ὁποιαδήποτε δυνάμη στρεφόμενη κατά τῆς Ὁρθοδοξίας, εἶπε στήν ὡς ἄνω ἐκπομπὴ ANT 1 «Φοβούμαι πολὺ ὅτι ἔστω καὶ ἂν τώρα κυκλοφορήσουν ταυτότητες μέ τὴν μνεία τοῦ Θρησκευματοῦ σὲ λίγο θά ἀναγκασθῇ ἡ Κυβέρνησις, τὸ κράτος νά τὶς ἀλλάξῃ λόγω μιᾶς ἀποφάσεως ἐνὸς Εὐρωπαϊκοῦ Δικαστηρίου»⁽²⁰⁾.

Δέν ἐπρόλαβον οἱ Ἕλληνες νά ἀκούσουν αὐτὰ ἀπὸ ἐβραίων καὶ ἀπὸ παπικὸν ἀπὸ τὴν Τ.Υ. καὶ ἔσπευσαν ἀμέσως νά προκαλέσουν ψήφισμα εἰς βῆρος τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὸ Εὐρωπαϊκὸ Κοινοβούλιο, περὶ τοῦ ὁποίου κατωτέρω λόγος.

2. Ἡ θέσις τῆς Πολιτείας.

Ἡ κ. Βιργινία Τσουδεροῦ δὲν ἀρκέσθηκε στὸ δουλοπρεπὲς ἔγγραφο τῆς 11/11/1992, προέβη καὶ σὲ δηλώσεις ἐμφανιζομένη στήν Ἐκπομπὴ ANT 1 τὴν 31/12/1992 καὶ ἐτόνισε μεταξύ ἄλλων, ὅταν ἐρωτήθῃ τί ὤθησε αὐτὴν στὸ ἔγγραφο τῆς: «1) Ἡ ἐλευθερία συνειδήσεως πού κατοχυρώνεται καὶ ἀπὸ τὸ Σύνταγμα καὶ ἀπὸ τὶς Διεθνεῖς Συμβάσεις. Εἶναι ἀπὸ τὰ πρωταρχικὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα. 2) Πιστεύω ὅτι ἔχομε εὐθὺνὴν σὰν Πολιτεία νά προστατεύωμε ὅλους τοὺς Πολίτες μας ἀπὸ διακρίσεις»⁽²¹⁾.

Δυστυχῶς ἔκαμε σοβαρὸ λάθος ἡ κ. Β. Τσουδεροῦ. Καθένα ἄρθρο Συντάγματος ἢ Διεθνῶς Συμβάσεως δὲν χαρακτηρίζει ὡς παραβίασιν συνειδήσεως τὴν ἀπλή ἀναγραφὴ τοῦ Θρησκευματοῦ. Καὶ ἔνα ἀκόμη ἀδικαιολόγητο λάθος τῆς κ. Β. Τσουδεροῦ, πού δίνει λαβὲς στοὺς ἐχθροὺς τῆς Πατρίδος καὶ ἀποτελεῖ ὕβριν πρὸς τὸ ἑλληνικὸ Κράτος, ἐμφανίζεται ὡς μεσολοβήτρια «γιά νά προστατεύωμε σὰν Πολιτεία ὅλους τοὺς πολίτες μας ἀπὸ διακρίσεις».

Ὡς ἀποστομωτικὴ ἀπάντησις δύναται νά θεωρηθῇ ἡ Δη-

(20) Ἐνθ' ἄνωτ.

(21) Ἐνθ' ἄνωτ.

λώσις τοῦ κ. Κλείτου στήν ὡς ἄνω ἐκπομπὴ ANT 1: «Ὁ ἐκσυγχρονισμὸς καὶ ἡ σύμπλευσις μέ τὶς χώρες τῆς ΕΟΚ δὲν προϋποθέτει κατ' ἀνάγκην διαγραφὴ ἢ ἄγνοια τῶν εἰδικότερων συνθηκῶν, πού ἰσχύουν σὲ κάθε Χώρα καὶ κυρίως στή Χώρα μας γιά τὰ ἐθνικὰ θέματα, τὰ Θρησκευτικὰ καὶ τὴν εὐαισθησία πού περικλείουν»⁽²²⁾. Ὁ κάθε Ἕλληνας Ὁρθόδοξος πρέπει νά γνωρίζῃ ὅτι καὶ οἱ Διεθνεῖς Συμβάσεις καὶ αὐτὴ ἡ Συνθήκη τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως σέβονται τὴν ἐθνικὴ μας φυσιογνωμία καὶ ταυτότητα.

Ἀντίθετα δὲν τιμᾶ τὸν κ. Ἀγγελὸ Μπρατσάκο ἡ δὴλωσις του: «Θὰ πρέπη νά ξέρετε ὅτι τὸ θέμα ἔκκρεμεί. Ὑπάρχουν διάφορες ἀπόψεις. Ὑπάρχει τὸ πρόβλημα, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει ἀπόφασις. Τὸ θέμα εὑρίσκεται σὲ ἐκκρεμότητα». Ἐάν εἰδιὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων ἔκκρεμῶν οἱ Νόμοι, τότε ἔκκρεμεί καὶ αὐτὸ τὸ Κράτος καὶ τὰ πάντα.

β. Ἄνυπόστατες γνώμες περὶ παραβιάσεως τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως.

1. Ἐκπομπὲς - Δημοσιεύματα.

Χάριν συντομίας δὲν ἀναφέρω ἄλλα κείμενα Δηλώσεων καὶ Δημοσιευμάτων. Εἶναι τὸ ὀλιγώτερον ἀστέιον νά λέγουν καὶ νά γράφουν καὶ νά θέλουν νά ὑποστηρίξουν ὅτι παραβιάζεται ἡ ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως μέ τὴν ἀπλή ἀναγραφὴ τοῦ Θρησκευματοῦ στὶς ταυτότητες.

Διακρίνονται τὰ κείμενα, «περὶ παραβιάσεως τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως» σὲ ἔντυπα καὶ ἐφημερίδες ἀπὸ σκοπιμότητα καὶ ὑστεροβουλία χάριν τῶν θρησκευτικῶν μειονοτήτων. Ἐκινοῦν ἀπὸ μιὰ ἀφετηρία συγχύσεως καὶ ἐσφαλμένης ἐκτιμήσεως τῶν πραγμάτων. Δὲν διακρίνουν μεταξύ Ὁρθοσκύματος καὶ Ὁρθοσκύειν, μεταξύ ἀπλῆς ἀναγραφῆς, δηλώσεως καὶ ἐκδηλώσεως τοῦ Ὁρθοσκύματος, ὅπως κατωτέρω θά ἐξηγηθῇ.

2. Δηλώσεις καὶ Ἄρθρον στὸ «ΒΗΜΑ» τοῦ κ. Ἰωάννη Κονιδάρη.

Δυστυχῶς δὲν κατώρθωσε ὁ κ. Ἰωάννης Κονιδάρης νά δώσῃ ὀρθὴ ἐρμηνεία γιά τὴν ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως καὶ τὴν παραβίασιν αὐτῆς. Καὶ εἰδιὰ τῶν δηλώσεών

(22) Ἐνθ' ἄνωτ.

του στην ως άνω έκπομπή ANT 1 της 31/12/92 και δια των θέσεων του άρθρου του στο «ΒΗΜΑ» 10/1/1993 με τίτλον «ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑ. 'Η... κολοδή θρησκευτική ελευθερία», με άνωπστα επιχειρήματα, σφίσματα και υποθέσεις, αφ' ενός προσταθεί να άνειδίση και μείωση την 'Εκκλησία και αφ' έτερου να χρισθή στις θρησκευτικές μειονότητες, εμφανίζων τις μειονότητες ότι δήθεν καταπιέζονται στο θέμα της θρησκευτικής των ελευθερίας. Σε είδικό άρθρον πρὸς άποκατάστασιν της άληθείας θα άπαντήσω στον κ. 'Ι. Κοινδάρη και άποδείξω την άνεδαφικότητα των θέσεων του.

γ. Τὸ ΨΗΦΙΣΜΑ Β 3-0061/93 τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου 21/1/1993.

Ὡς άποτέλεσμα της συγχύσεως, της παραπληροφορήσεως, και της άπουσίας από πλευράς 'Ελλάδος και Ὀρθόδοξίας έγκαιρου διαφωτίσεως, προήλθε τὸ άδικο και νομικά άνίσχυρο και άκυρο ΨΗΦΙΣΜΑ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου⁽²³⁾.

η) ΨΗΦΙΣΜΑ Β 3-0061/93

Ψήφισμα σχετικά με τη θρησκευτική ελευθερία στην 'Ελλάδα και την άποχρέωση να αναφέρεται τὸ θρήσκευμα στην ελληνική άστυνομική ταυτότητα.

Τὸ Εὐρωπαϊκὸ Κοινοβούλιο,

- A. ἔχοντας ὑπόψη τὸ γεγονός ότι ἡ 'Ελληνική Κυβέρνηση πρέπει να εκδόσει δίγλωσση άστυνομική ταυτότητα από τις άρχές του χρόνου αὐτοῦ προκειμένου να προσαρμοσθεῖ στους κοινοτικούς κανόνες και να έπιτραπεί στους Έλληνες να ταξιδεύουν ελεύθερα εντός της Εὐρωπαϊκής Κοινότητας,
- B. εκτιμώντας ότι ἡ άναφορά τοῦ θρησκείματος στην ταυτότητα πρέπει να είναι προαιρετική,
- Γ. εκτιμώντας ότι ἡ 'Ελληνική Κυβέρνηση, ὑπό την πίεση κυρίως τοῦ ὀρθόδοξου κλήρου, κατέστησε την άναφορά στο θρήσκευμα ὑποχρεωτική,
- Δ. ἔχοντας ὑπόψη τις άνησυχίες που προκάλεσε ἡ άπόφαση αὐτή στην καθολική και έβραϊκή θρησκευτική μειονότητα,
- E. ἔχοντας ὑπόψη την καταδίωξη των Μαρτύρων τοῦ 'Ιεχωβά,
- Ι. άποδοκιμάζει την άπόφαση της 'Ελληνικής Κυβέρνησης να καταστήσει ὑποχρεωτική την άναφορά τοῦ θρησκεί-

(23) ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΠΕΜΠΤΗ ΠΡΩΤ. Στρωδούγγη, 21 Ιανουαρίου 1993.

- ματος, θεωρώντας ότι πρόκειται για εμπόδιο στην άτομική ελευθερία·
2. καλεί ως εκ τούτου την 'Ελληνική Κυβέρνηση να αναθεωρήσει την άπόφασή της·
3. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει τὸ παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο, την 'Επιτροπή και την 'Ελληνική Κυβέρνηση.

<p>4) ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ Β 3-0061/93</p> <p>Θέματα σχετικά με τη θρησκευτική ελευθερία στην Ελλάδα και την άποχρέωση να αναφέρεται τὸ θρήσκευμα στην ελληνική άστυνομική ταυτότητα.</p> <p>Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ἔχοντας ὑπόψη τὸ γεγονός ότι ἡ Ελληνική Κυβέρνηση πρέπει να εκδόσει δίγλωσση άστυνομική ταυτότητα από τις άρχές του χρόνου αὐτοῦ προκειμένου να προσαρμοσθεῖ στους κοινοτικούς κανόνες και να επιτραπεί στους Έλληνες να ταξιδεύουν ελεύθερα εντός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, 2. εκτιμώντας ότι ἡ άναφορά τοῦ θρησκείματος στην ταυτότητα πρέπει να είναι προαιρετική, 3. εκτιμώντας ότι ἡ Ελληνική Κυβέρνηση, ὑπό την πίεση κυρίως του ὀρθόδοξου κλήρου, κατέστησε την άναφορά στο θρήσκευμα ὑποχρεωτική, 4. ἔχοντας ὑπόψη τις άνησυχίες που προκάλεσε ἡ άπόφαση αὐτή στην καθολική και έβραϊκή θρησκευτική μειονότητα, 5. ἔχοντας ὑπόψη την καταδίωξη των Μαρτύρων τοῦ 'Ιεχωβά, 6. άποδοκιμάζει την άπόφαση της Ελληνικής Κυβέρνησης να καταστήσει ὑποχρεωτική την άναφορά τοῦ θρησκείματος στην ελληνική άστυνομική ταυτότητα, 7. καλεί ως εκ τούτου την Ελληνική Κυβέρνηση να αναθεωρήσει την άπόφασή της· 8. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει τὸ παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο, την Επιτροπή και την Ελληνική Κυβέρνηση. <p>BY 43 21 21-01-1993</p> <p style="text-align: center;">- 22 -</p> <p style="text-align: right;">EU 103.865</p>

Ὡπως άποδεικνύεται από τὸ κείμενο τοῦ ψηφίσματος αὐτοῦ τὸ Εὐρωπαϊκό Κοινοβούλιο διαπράττει μάλιστα με εὐ-

θύνη και τών ελλήνων εύρωδουλευτῶν τὰ ἐξῆς ἀδικήματα εἰς βάρος τῆς Ἑλλάδος:

1ον) Ἐπεμβαίνει στὰ ἐσωτερικά τῆς Ἑλλάδος μέχρι σημείου νὰ θέλῃ νὰ ἐπιβάλῃ ὡς «προαιρετική» μία ἀνευ σημασίας γιὰ τὴν Εὐρώπη ἀπλή ἀναγραφή τοῦ Ὁρσκειύματος. Τὸ ψήφισμα εἶναι ἄκυρο καὶ ἀνίσχυρο, διότι προσκρούει στὸ ἄρθρο 128 [Ἄρμοδιότητα τῆς Ε.Κ.] τῆς Συνθήκης ἰδρύσεως τῆς ΕΟΚ καὶ ΕΚ. Ἴδου τὸ ἐν λόγω ἄρθρον⁽²⁴⁾:

Ἄρθρο Ζ. 37 Συνθ ΕΕ
Παρεμβάλλεται τὸ ἀκόλουθο
Τίτλος ΙΧ
Πολιτισμὸς

Ἄρθρο 128 [Ἄρμοδιότητα τῆς ΕΚ]

1. Ἡ Κοινότητα συμβάλλει στὴν ἀνάπτυξη τῶν πολιτισμῶν τῶν κρατῶν μελῶν καὶ σέβεται τὴν ἐθνικὴ καὶ περιφερειακὴ πολυμορφία τους, ἐνῶ ταυτόχρονα προβάλλει τὴν κοινὴ πολιτιστικὴ κληρονομία.

2. Ἡ δράση τῆς Κοινότητας ἀποσκοπεῖ στὴν ἐνθάρρυνση τῆς συνεργασίας μεταξὺ κρατῶν μελῶν καί, ἂν αὐτὸ εἶναι ἀναγκαῖο, ὑποστηρίζει καὶ συμπληρῶνει τὴ δράση τους στοὺς ἐξῆς τομεῖς:

- βελτίωση τῆς γνώσης καὶ τῆς διάδοσης τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἱστορίας τῶν εὐρωπαϊκῶν λαῶν,
- διατήρηση καὶ προστασία τῆς πολιτιστικῆς κληρονομιάς εὐρωπαϊκῆς σημασίας,
- μὴ ἐμπορικῆς πολιτιστικῆς ἀνταλλαγῆς,
- καλλιτεχνικὴ καὶ λογοτεχνικὴ δημιουργία, συμπεριλαμβανομένου τοῦ ὀπτικοακουστικοῦ τομέα.

3. Ἡ Κοινότητα καὶ τὰ κράτη μέλη εὐνοοῦν τὴν συνεργασία μὲ τὶς τρίτες χῆρες καὶ τοὺς ἀρμόδιους διεθνεῖς ὀργανισμοὺς στὸν πολιτιστικὸν τομεῖα, καὶ εἰδικότερα μὲ τὸ Συμβούλιο τῆς Εὐρώπης.

4. Ἡ Κοινότητα λαμβάνει ὑπόψη τῆς τῆς πολιτιστικῆς πτυχῆς ὅταν ἀναλαμβάνει δράση δυνάμει ἄλλων διατάξεων τῆς παρούσας συνθήκης.

5. Γιὰ νὰ συμβάλει στὴν ὑλοποίηση τῶν στόχων τοῦ

(24) Ἐν Π. Δ. Λαγτόγιου, Ἡ Συνθήκη τῆς ΕΟΚ καὶ ἡ Συνθήκη τοῦ Μάαστριχτ, Ἡ ἐνιαία Εὐρωπαϊκὴ πράξις, Ἐκδ. Α. Ν. Σαζουῶνα, Ἀθήνα - Κομοτηνὴ 1992, σελ. 139.

παρόντος ἄρθρου, τὸ Συμβούλιο:

- ἀποφασίζοντας μὲ τὴ διαδικασία τοῦ ἄρθρου 189 Β καὶ μετὰ ἀπὸ διαβούλευση μὲ τὴν Ἐπιτροπὴ τῶν Περιφερειῶν, θεσπίζει δράσεις ἐνθάρρυνσης, χωρὶς νὰ ἐναρμονίζει τὶς νομοθετικῆς καὶ κανονιστικῆς διατάξεις τῶν κρατῶν μελῶν. Τὸ Συμβούλιο ἀποφασίζει ὁμόφωνα σύμφωνα μὲ τὴ διαδικασία πού προβλέπεται στὸ ἄρθρο 189 Β.
- ἀποφασίζοντας ὁμόφωνα προτάσει τῆς Ἐπιτροπῆς διατυπώνει συστάσεις.

Τὸ ψήφισμα τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου εἶναι ἄκυρο καὶ διότι προσκρούει στὴ Συνθήκη Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως στὶς κοινὲς διατάξεις τίτλου Ι⁽²⁵⁾ ἄρθρο Α [Ἰδρυση καὶ σημασία καὶ θεμελίωση τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως] §§ (2) καὶ (3).

Τίτλος Ι

Κοινὲς διατάξεις

Ἄρθρο Α [Ἰδρυση, σημασία καὶ θεμελίωση τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως]

Μὲ τὴν παρούσα συνθήκη, τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα μέλη ἰδρύουν μεταξὺ τους μία Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση, ἐφεξῆς καλούμενη «Ἐνωση».

[2] Ἡ παρούσα συνθήκη ἀνοίγει νέα φάση στὴ διαδικασία μιᾶς διαρκῆς στενότερης ἔνωσης τῶν λαῶν τῆς Εὐρώπης, στὴν ὅποια οἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται ὅσο τὸ δυνατόν πιὸ κοντὰ στοὺς πολίτες.

[3] Ἡ Ἐνωση βασίζεται στὶς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητες, συμπληρούμενες μὲ τὶς πολιτικῆς καὶ τὶς μορφῆς συνεργασίας πού θεσπίζονται μὲ τὴν παρούσα συνθήκη. Ἐχει ἀποστολὴ νὰ ὀργανώσει συνεκτικὰ καὶ ἀλληλέγγυα τὶς σχέσεις μεταξὺ τῶν κρατῶν μελῶν καὶ τῶν λαῶν τους.

Εἶναι ἄκυρον καὶ διότι προσκρούει στὸ ἄρθρον ΣΤ «Κοινῶν διατάξεων» §§ 1 καὶ 2⁽²⁶⁾.

Ἄρθρο ΣΤ [Ἐθνικὴ ταυτότητα, θεμελιώδη δικαιώματα]

1. Ἡ Ἐνωση σέβεται τὴν ἐθνικὴ ταυτότητα τῶν κρατῶν

(25) Ἐνθ^ο ἄνωτ. σελ. 293 - 294.

(26) Ἐνθ^ο ἄνωτ. σελ. 296.

μελών της, των οποίων τὰ κυβερνητικά συστήματα βασίζονται στις δημοκρατικές αρχές.

2. Ἡ Ἐνωση σέβεται τὰ θεμελιώδη δικαιώματα, ὅπως κατοχυρώνονται μετὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴ Σύμβαση γιὰ τὴν Προστασίαν τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου καὶ τῶν Θεμελιωδῶν Ἐλευθεριῶν, ποῦ ὑπογράφηκε στὴ Ρώμη στὶς 4 Νοεμβρίου 1950, καὶ ὅπως προκύπτουν ἀπὸ τὶς κοινὲς συνταγματικὲς παραδόσεις τῶν κρατῶν μελῶν, ὡς γενικὲς ἀρχὲς τοῦ κοινοτικοῦ δικαίου.

3. Ἡ Ἐνωση διαθέτει τὰ μέσα ποῦ ἀπαιτοῦνται γιὰ τὴν ἐπίτευξη τῶν στόχων της καὶ γιὰ τὴν ἐπιτυχή ἐφαρμογὴ τῶν πολιτικῶν της.

Ἐπομένως, ἐὰν δὲν τὸ πρᾶξι ἢ Πολιτεία, πρέπει τοῦλάχιστον ἡ Ἐκκλησία νὰ κάμῃ τὴν δέουσαν προσφυγὴν γιὰ τὴν ἀκύρωσιν τοῦ ψηφίσματος.

2ον) Μεροληπτὲι καὶ ἐβελστυφλεὶ τὸ Εὐρωπαϊκὸ Κοινobούλιο, ὅταν ὀμιλῇ γιὰ ἀκαταδίωξη τῶν Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωδάου! Πρέπει νὰ καταγγεῖλῃ ἡ Ἐλλάς τὴν ΕΟΚ καὶ νὰ καταστήσῃ γνωστὸ ὅτι οἱ Χιλιастὲς παραβιάζουν τὴν ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως τῶν Ὀρθοδόξων μετὰ τὴν προπαγάνδα στοῦς δρόμους καὶ ἔξω ἀπὸ Ἱ. Ναοὺς καὶ μάλιστα μέσα στὰ σπίτια παραβιάζοντας καὶ τὸ δαυλο καὶ μάλιστα παρονόμως ἔστησαν καὶ χωρὶς ἀλόκληρα, ὅπως στὸν Ἐλαιῶνα Θηβῶν. Δὲν εἶπεν ὅμως τίποτε ἡ ΕΟΚ γιὰ τὴ Γαλλία, ἢ ὁποία ἔχει ἐκτὸς Νόμου τοὺς Χιλιαστὲς.

Κ Ε Φ Τ Λ Α Ι Ο Ν Β'

Ἡ ΑΝΑΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΟΣ ΣΤΙΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΕΣ ΕΙΝΑΙ ΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΤΑΓΗ

α. Διασάφησις ὄρων

1. Θ ρ η σ κ ε ί α - Θ ρ ῆ σ κ ε υ μ α .

Θρησκεία σημαίνει κυρίως ἡ περὶ ὑπάρξεως τοῦ Θεοῦ πίστις, τὸ σύνολον τῶν δοξασιῶν τῶν σχετικῶν πρὸς τὸν Θεόν. Θρήσκευμα ὁμοίως σημαίνει τὸ σύνολον τῶν δοξασιῶν, τὸ δόγμα. Θρησκεία καὶ θρήσκευμα σημαίνουν κυρίως θεωρητικὰ τὴν πίστιν σὲ ἓνα Θεό.

2. Θ ρ η σ κ ε ῦ ε ι ν - Θ ρ η σ κ ε υ τ ι κ ὸ ς - Θ ρ η σ κ ε υ τ ι κ ὴ τ η ς .

Θρησκείω, σημαίνει, ἐκτελῶ θρησκευτικοὺς τύπους, τηρῶ τὰ παραγγέλματα τῆς Θρησκείας, ἐκτελῶ τὰ θρησκευτικὰ καθήκοντα.

Θρησκευτικὸς σημαίνει ὁ τηρῶν τὰ τῆς λατρείας ὁ ἐκδηλώνων τὸ θρήσκευμα μετὰ καθήκοντα.

Θρησκευτικότης σημαίνει τὴν εὐσέβεια, τὸν θρησκευτικὸ ζῆλο.

3. Ἡ ἀ ν α γ ρ α φ ῆ τ ο ῦ Θ ρ η σ κ ε ῦ μ α τ ο ς σ τ ῆ ν τ α υ τ ὴ τ η τ α .

Ἡ ἀπλὴ ἀναγραφή τοῦ Θρησκεύματος στὴν ταυτότητα, σημαίνει ἀπλὴ ἀναγραφή, ἢ ὁποία δὲν ὑποχρεώνει τὸν ἀναγράφαντα οὔτε νὰ θρησκείῃ, δηλαδὴ νὰ ἐκτελῇ τὰ θρησκευτικὰ του καθήκοντα, οὔτε νὰ δηλώνῃ τὶς θρησκευτικὲς του πεποιθήσεις καὶ ἐκδηλώνῃ αὐτές, οὔτε νὰ μὴν ἀλλάξῃ αὐτές. Εἶναι ἀπλῶς θεωρητικὴ στατιστικὴ φύσεως ἡ ἀναγραφή καὶ τίποτε δὲν παραβιάζει.

β. *Ἡ ἐλευθερία τῆς Θρησκευτικῆς συνειδήσεως κατὰ τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς Νόμους.*

1. **Τί εἶναι Θρησκευτικὴ συνείδησις :**

Θρησκευτικὴ συνείδησις εἶναι τὸ προσωπικὸ πιστεῦν οἱ θρησκευτικὲς ἀντιλήψεις, ποὺ σχηματίζει τὸ πρόσωπο περὶ Θεοῦ καὶ τῶν σχέσεών του μετὰ τὸν Θεὸν βάσει τῆς διδασκαλίας καὶ τοῦ παραδείγματος τῆς οἰκογενείας, τοῦ Σχολείου, τῆς Ἐκκλησίας ἢ καὶ ἄλλων παραγόντων. Ἡ θρησκευτικὴ συνείδησις τελικὰ διαμορφώνεται μετὰ τὴν ὀρίμανσι τοῦ προσώπου καὶ τὴν προσωπικὴν ἐκτίμησι καὶ ἐπιλογὴν.

3. **Τί εἶναι ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως :**

Ἡ δυνατότητα νὰ διαμορφῶν τὸ πρόσωπο τὸ προσωπικὸ του πιστεῦν καὶ νὰ ἐπιλέγῃ τὸν τρόπον ποῦ θὰ θρησκεύῃ καὶ ἐκδηλῶν τὴν θρησκευτικὴν του πεποιθήσεσιν μέσα στὰ πλαίσια τῶν γνωστῶν θρησκειῶν καὶ τῶν Νόμων.

«Ἡ ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως εἶναι ἀπαράβιαστος...»⁽²⁷⁾.

Πλήρη ἀνάλυσι περὶ τῆς Ἐλευθερίας τῆς Θρησκευτικῆς συνειδήσεως βλέπε στὴν Διατριβὴν Ἀναστασίου Ν. Μαρίνου, Ἡ Θρησκευτικὴ Ἐλευθερία, Ἀθήναι 1972, σελ. κυρίως 102 καὶ ἐξῆς.

3. **Τί εἶναι παραβάσεις τῆς ἐλευθερίας τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως :**

Ἡ παραβάσις τῆς ἐλευθερίας τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως εἶναι 1) μίᾳ ἀθέμιτος ἐνέργεια : ἀμεσος ἢ ἔμμεσος προσπάθεια πρὸς διεσθυσιν εἰς τὴν θρησκευτικὴν συνείδησιν ἑτεροδόξων 2) χρησιμοποιοῦνται ὅποια δὴ ποτε μέσα - τρόποι «ἰδίᾳ ἢ διὰ πάσης φύσεως παροχῶν ἢ δι' ὑποσχέσεως τιοῦτων ἢ ἄλλης ἠθικῆς ἢ ὕλικῆς περιθάλψεως, διὰ μέσων ἀπατηλῶν, διὰ καταχρήσεως τῆς ἀπειρίας ἢ ἐμπιστοσύνης ἢ δι' ἐκμεταλλέσεως τῆς ἀναγκῆς τῆς πνευματικῆς ἀδυναμίας ἢ κουφότητος 3) μετὰ συγ-

(27) Σύνταγμα τοῦ 1975/1986, Ἄρθρον 13, § 1.

κεκριμένον σκοπὸ ἐπί σκοπῷ μεταβολῆς τοῦ περιχομένου αὐτῆς —τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως»⁽²⁸⁾.

Ἐρωτώμεν: Πότε ἔγινε εἰς βάρος ἑτεροδόξων ἢ θρησκευτικῶν μειονοτήτων ἀπὸ πλειυρᾶς Ὁρθόδοξων, ποὺ εἶναι τὸ 98,20/ο, οἰαδήποτε παραβάσις τῆς ἐλευθερίας τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως μετὰ κάποια ἐνέργεια, μετὰ κάποια μέσα καὶ τρόπους μετὰ σκοπὸν τὴν μεταβολὴν τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως αὐτῶν; Ἀντίθετα οἱ Ὁρθόδοξοι ὑφίστανται παραβάσιν τῆς ἐλευθερίας τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως ἀπὸ τὴν τὸς αἰρέσεις καὶ προπαγάνδης.

4. **Τί προστατεύουν τὸ Σύνταγμα καὶ οἱ Νόμοι :**

«Πᾶσα γνωστὴ θρησκεία εἶναι ἐλευθέρη καὶ τὰ τῆς λατρείας αὐτῆς τελούνται ἀκαλύτως ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν νόμων. Ἡ ἄσκησις τῆς λατρείας δὲν ἐπιτρέπεται νὰ προσβάλλῃ τὴν δημοσίαν τάξιν ἢ τὰ χρηστὰ ἥθη. Ὁ προσηλυτισμὸς ἀπαγορεύεται».

«Οἱ λειτουργοὶ ὄλων τῶν γνωστῶν θρησκειῶν ὑπόκεινται εἰς τὴν αὐτὴν ἐποπτεῖαν τῆς Πολιτείας καὶ εἰς τὰς αὐτὰς ἐναντι ταύτης ὑποχρεώσεις, ὡς καὶ οἱ τῆς ἐπικρατούσης θρησκείας»⁽²⁹⁾.

Προστατεύεται «πᾶσα γνωστὴ θρησκεία». Πῶς θὰ προστατευθῇ ἢ δύναται νὰ βοηθῇ «ὡς γνωστὴ θρησκεία» μίᾳ θρησκείᾳ μετὰ ἀγνωστῶν ὁπαδοῦς, ποῦ οὔτε στὴν ταυτότητα δὲν ἀναγράφουν τὸ θρήσκευμά τους; Μποροῦν νὰ θρησκεύουν μετὰ ὁποιοδήποτε τρόπον χωρὶς νὰ ἀναγράφουν στὴν ταυτότητα τὸ θρήσκευμα; Πῶς θὰ ἐκδηλώνουν τὴν θρησκευτικὴν πεποιθήσεσιν μετὰ λόγον, τελετουργίας, ὕμνους κλπ., ἂν ἄπλῶς δὲν δηλώνουν —ἀναγράφουν— τὸ θρήσκευμα στὴν ταυτότητα;

γ. **Νόμιμη καὶ συνταγματικὴ ἢ ἀναγραφή τοῦ Θεοσευήματος στὶς ταυτότητες.**

Ἡ ἀναγραφή τοῦ Θεοσευήματος στὶς ταυτότητες εἶναι

(28) Βάσει Διατάξεων § 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 4. Α.Ν. 1363/1938 βάσει τῶν §§ 1 - 3 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Συντάγματος 1975/1986. Βάσει τῶν ἄρθρων 18 καὶ 19 τῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου Ο.Π.Ε. Ἄρθρον 9 καὶ 14 τῆς Ἐθνοσ. Συντάξεως τῆς Ρώμης κλπ.

(29) Σύνταγμα τοῦ 1975/1986 Ἄρθρον 13 § 2 - 3.

νόμιμη και Συνταγματική όπως αποδεικνύεται από τα ακόλουθα επιχειρήματα:

1. Η καθιερωμένη μέχρι τούδε άναγραφή, ούδέποτε έβωρήθη προβληματική ή αντίθαινούσα προς τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς Νόμους. Οὐδέποτε απέτελεσε ἀφορμὴ διακριτικῆς μεταχειρίσεως εἰς βάρος θρησκ. μειονοτήτων.
2. Είναι επιβεβλημένη ἡ άναγραφή, διότι τὸ Σύνταγμα καὶ οἱ Νόμοι προστατεύουν μόνον ἐπάσα γνωστῇ θρησκείᾳ.
3. Ὑπάρχει ὁ ἰσχύων Νόμος ὑπ' ἀριθ. 1988/1991 ΦΕΚ 189/Β/10-12-1991 ὁ ὁποῖος στὸ Ἄρθρο 2 § 1, ια' ὀρίζει ὡς στοιχεῖον τοῦ δελτίου τῆς ταυτότητος τὸ «Θρήσκευμα». Γιὰ ποῖο λόγο νὰ ἀλλάξῃ ὁ Νόμος;
4. Τὸ ἄτομο ὑποχρεώνεται νὰ δηλώσῃ τὸ θρήσκευμά του εἰς τὰς εἰδῆς περιπτώσεις κατὰ τὸν εἰδικὸν Ἄναστάσιον Μαρίνον:

«α) Ὅσακις ἐρωτᾶται τις περὶ τοῦ εἴδους τῆς θρησκείας, τὴν ὁποῖαν πρεσβεύει, ἕνεκεν λόγων μὴ ἀποσκοποῦντων εἰς καταπίεσιν τῆς θρησκευτικῆς του συνειδήσεως ἢ εἰς δίωξιν αὐτοῦ ὡς π.χ. ἔταν ἐρωτᾶται τις 1) διὰ λόγους στατιστικῆς 2) ἢ διὰ λόγους ἐξασκευάσεως τῆς ταυτότητός του ἢ 3) ὁσάκις ἐκ τῆς ἀπαντήσεως, τὴν ὁποῖαν πρόκειται νὰ δώσῃ, θέλει ἐξαρτηθῆ ἔνωμος τις συνέπεια ὡς εἶναι, φέρ' εἰπεῖν, ἢ κατ' ἄρθρον 1367 Α.Κ. ἱερολογησις τοῦ γάμου.

β) Ὅσακις ἐρωτᾶται τις προκειμένου νὰ σχηματισθῇ γνώμη περὶ τοῦ ἐὰν ὀρισμένη θρησκεία εἶναι «γνωστῆ», τοῦθ' ὅπερ ἀποτελεῖ... νόμιμον κατὰ τὸ Σύνταγμα, προϋπόθεσιν διὰ τὴν ἐλευθερὰν ἄσκησιν τῆς λατρείας...»⁽³¹⁾.

Κατὰ τὸν εἰδικὸν Ἄναστάσιον Μαρίνον εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἡ δῆλωσις τοῦ θρησκείματος, δὲν ὑπάρχει κανὲν θέμα περὶ παραδίσεως τῆς ἐλευθερίας τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως μετὰ τὴν ἀπλὴ ἀνεπίδεικτὴ καὶ κρυφὴ ἀναγραφή τοῦ θρησκείματος στὴν ταυτότητα. Μάλιστα εἶναι ὑποχρεωμένος κάθε πολίτης καὶ θρησκείματος ὅχι ἀπλῶς νὰ ἀναγράψῃ στὴν ταυτότητά του τὸ θρήσκευμα, ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον ἀρχῶν νὰ μὴ ἀποκρύπτῃ τὸ θρήσκευμά του, ἀλλὰ νὰ δηλώσῃ τούτο καὶ μάλιστα ἐνώπιον τῆς ὄστυνομίας νὰ δηλώσῃ ἀληθῶς καὶ ὅχι ψευ-

(30) ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΡΙΝΟΣ, Ἡ Θρησκευτικὴ Ἐλευθερία, Διατριβή... Ἀθήνα 1972 σελ. 108 - 107 ἔξῃς. Εἰς αὐτὸν παραπέμπει καὶ ὁ ἑμπειρητῆς τοῦ Συντάγματος κ. ΠΕ. Ι. ΠΑΡΑΡΑΣ ἐν ἘΣύνταγμα 1975. CORPUS I., Ἐκδ. Σάκουλα Ἀθήνα - Κομοτηνῆ, 1982 σελ. 211.

δῶς τὸ θρήσκευμα γιὰ τὴν ταυτότητα. «Τὸ δικαίωμα ἐκάστου νὰ μεταβάλλῃ κατ' ἐπανάληψιν καὶ κατὰ βούλησιν τὸ θρήσκευμα... Δὲν δύναται τις ὅμως νὰ ἐμφανίζεσθαι ὡς πρεσβεύων θρήσκευμα τι, τὸ ὁποῖον πράγματι δὲν πρεσβεύει ὡς π.χ. δὲν δύναται τις νὰ δηλώσῃ εἰς τὴν ὄστυνομικὴν ἀρχὴν, πρὸς ἐνημέρωσιν τοῦ δελτίου τῆς ὄστυνομικῆς του ταυτότητος ὅτι πρεσβεύει ὀρισμένην τινα θρησκείαν, ἐνῶ ἐν τῇ πραγματικότητι πρεσβεύει ἑτέραν. Τοιαύτη ἐνέργεια ἀποτελεῖ ψευδῆ δῆλωσιν καὶ προσπάθειαν ἐξαπατήσεως...»⁽³¹⁾.

δ. Ἡ ἀναγραφή τοῦ θρησκείματος σύμφωνα μετὰ τὴν Διεθνῆς Συμβάσεις καὶ Εὐρωπαϊκὰ Σύντάγματα.

1. Διεθνεῖς Συμβάσεις.

Καμία Διεθνῆς Σύμβασις δὲν ἀποκλείει, μάλιστα προϋποθέτει, τὴν ἀναγραφήν τοῦ θρησκείματος. Ἡ ἀπλὴ ἀναγραφή τοῦ θρησκείματος προϋποτίθεται, γιὰ νὰ εἶναι μία θρησκεία φανερά, γνωστὴ καὶ προστατευομένη στὴν ἐκδήλωσιν καὶ ἐπιτέλεσιν τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων. Ὑπ' αὐτὴν τὴν προϋπόθεσιν ἀναγραφῆς τοῦ θρησκείματος προστατεύεται ἡ κάθε θρησκεία καὶ οἱ ὁπαδοί της. Σύμφωνα μετὰ τὸ πνεῦμα αὐτὸ εἶναι οἱ ἀκόλουθοι Συμβάσεις:

α) Οἰκουμενικὴ Διακήρυξις τῶν Δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου 10 Δεκεμβρίου 1948, Ἄρθρον 18 καὶ 19⁽³²⁾.

β) Διεθνῆς Σύμφωνο περὶ Ἀτομικῶν καὶ πολιτικῶν δικαιωμάτων 19 Δεκεμβρίου 1966, Ἄρθρον 18 καὶ 19 § 1 - 4, καὶ 1 - 3⁽³³⁾.

γ) Διεθνῆς Σύμβασις καταργήσεως φυλετικῶν Διακρίσεων 7 Μαρτίου 1966, Ἄρθρον 2 § 1 α - ε⁽³⁴⁾.

δ) Σύμβασις διὰ προστασίαν τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν θεμελιωδῶν ἐλευθεριῶν. 4 Νοεμβρίου 1950, Ἄρθρον 9 § 1 - 2⁽³⁵⁾.

2. Ἡ Συνθήκη τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως - Μάαστριχτ δὲν ἀποκλείει ἀναγραφὴν θρησκείματος.

α) Τίτλος Ι. Κοινῆς διατάξεως Ἄρθρο Α § [2]. Ἄρθρο

(31) ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Ν. ΜΑΡΙΝΟΣ, Ἐνθ' ἄνωγ. σελ. 106 - 107.

(32) Διεθνῆς Συμβάσεις γιὰ τὸ ἀνθρώπινα δικαιώματα, Ἐθνικὴ Τριτοῦ τῆς Ἑλλάδος, Ἀθήνα 1982, σελ. 26.

(33) Ἐνθ' ἄνωγ. σελ. 56.

(34) Ἐνθ' ἄνωγ. σελ. 88 καὶ 91.

(35) Ἐνθ' ἄνωγ. σελ. 112.

Β [στόχοι] § 1(36).

Ἡ ΕΟΚ - ΕΚ είναι κοντά στους λαούς καὶ ἀποφάσεις της λαμβάνονται ὅσο τὸ δυνατόν πιὸ κοντὰ στους πολίτες» ("Ἀρθρο Α § [2]).

Ἡ ἔνωση θέτει ὡς στόχους: «... νὰ ἐνισχύσει τὴν προστασία τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν συμφερόντων τῶν ὑπηκόων τῶν κρατῶν μελῶν...» ("Ἀρθρο Β § 1).

β) Τίτλος Ι. "Ἀρθρο ΣΤ [ἔθνικὴ ταυτότητα, θεμελιώδη δικαιώματα] § 1. «Ἡ ἔνωση σέβεται τὴν ἔθνικὴ ταυτότητα τῶν κρατῶν μελῶν, τῶν ὁποίων τὰ κυβερνητικὰ συστήματα βασίζονται στὶς δημοκρατικὲς ἀρχές»(37).

3. Κανένα Εὐρωπαϊκὸ Σύνταγμα δὲν ἀπαγορεύει τὴν ἀπλὴ ἀναγραφὴ τοῦ Θρησκευήματος.

α) Οὔτε ὁ θεμελιώδης Νόμος τῆς Βόννης τοῦ 1949, "Ἀρθρον 4 § 1 - 3(38).

β) Οὔτε τὸ Ἰταλικὸ Σύνταγμα τοῦ 1948, "Ἀρθρον 8(39).

γ) Οὔτε τὸ Πορτογαλικὸ Σύνταγμα 1976/82/89.

δ) Οὔτε τὸ Ἰσπανικὸ Σύνταγμα 1978, "Ἀρθρον 16, § 1-3.

Ἡ § 2 τοῦ ἐν λόγω ἀρθρου, μοναδικὴ ἐξαιρέσις οὔτε καὶ αὐτὴ θεμελιώνει ἀπαγόρευσις τῆς ἀναγραφῆς τοῦ θρησκευήματος. «Κανένας δὲν μπορεῖ νὰ ἐξαναγκασθῇ σὲ δηλώσεις ὡς πρὸς τὴν ἰδεολογία του, τὴν πίστη ἢ τὶς πεποιθήσεις του»(40). Οἱ δηλώσεις περὶ θρησκευτικῆς πίστεως εἶναι κατὰ πολὺ περισσότερο τῆς ἀπλῆς ἀναγραφῆς στὴν ταυτότητα. Κανένα Σύνταγμα δὲν χαρακτηρίζει ὡς παράδοσις τῆς θρησκ. συνειδήσεως τὴν ἀπλὴν ἀναγραφὴν τοῦ θρησκευήματος στὶς ταυτότητες.

ε. Διὰ τὴν ἀπλὴ ἀναγραφὴν τοῦ θρησκευήματος δὲν παραβιάζει τὴν ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως.

Ἐνὼ ἡ μὴ ἀναγραφὴ τοῦ θρησκευήματος στὴν ταυτότητα εἶναι ἀντισυνταγματικὴ, διότι δίδει τὸν χαρακτήρα μὴ γνωστῆς θρησκείας, σ' αὐτὴν τὴν θρησκείαν, ποὺ οἱ ὁπαδοὶ τῆς

(36) Π. Α. ΛΑΓΤΟΓΛΟΥ, Ἡ συνθήκη τῆς ΕΟΚ... Μόναχοι, Ἐκδόσεις Σάκουλα, Ἀθήνα Κομοτηνὴ 1992, σελ. 293 - 294.

(37) Ἐνθ' ἀνοτ. σελ. 296.

(38) ΚΩΣΤΑ Γ. ΜΑΤΡΙΑ - ΑΝΤΩΝΗ Ν. ΠΑΝΤΕΛΗ, Συνασπισμικὰ κείμενα, Ἑλληνογὰ καὶ ἔθνα, Ἐκδ. Α. Σάκουλα, Ἀθήνα - Κομοτηνὴ, 1990, σελ. 643.

(39) Ἐνθ' ἀνοτ. σελ. 682.

(40) Ἐνθ' ἀνοτ. σελ. 718.

δὲν ἀναγράφουν, δὲν δηλώνουν τὸ θρησκευμά τους, ἡ ἀναγραφὴ τοῦ θρησκευήματος δὲν παραβιάζει, ἀλλὰ δεβαιώνει τὴν θρησκευτικὴ συνείδησι.

Ἐὰν δὲν ἀναγράφῃ στὴν ταυτότητα κάποιος τὸ θρησκευμά του, ἐνῶ θρησκεύει καὶ ἐκδηλώνει τὸ θρησκευμά του κρυφά, ἐγείρει ὑποψίες ὅτι ἀποσκοπεῖ σὲ προσηλυτιστικὴ δραστηριότητα.

Ἐὰν παραβιάζεται ἡ θρησκ. συνείδησις τῶν ἐβραίων καὶ ποπικῶν καὶ χιλιαστῶν μὲ τὴν ἀπλὴ ἀναγραφὴ τοῦ θρησκευήματος στὴν ταυτότητα, τότε ποίου βαθμοῦ παραβιάσις εἶναι ὄχι ἀπλῶς ἡ δηλώσις, ἀλλὰ ἡ ἐκδήλωσις τοῦ θρησκευήματος, τῶν θρησκευτικῶν πεποιθήσεων μὲ λόγῳ, ἀκούσματα, ὕμνους ψαλμοὺς, κινήσεις τοῦ σώματος τελετουργίες καὶ χεῖρα; Ἰδοὺ ἡ ὑπαρκτοῦ καὶ τὸ ἀνυπόστατον τῆς προσπαθείας κάποιων νὰ θεμελιώσουν δικαιολογίαν ὅτι παραβιάζεται ἡ ἐλευθερία τῆς θρησκ. συνειδήσεως μὲ τὴν ἀπλὴ ἀναγραφὴ.

Ἡ ἀπλὴ ἀναγραφὴ δὲν εἶναι δηλώσις καὶ διατυμπάνισις τοῦ θρησκευήματος καὶ δὲν κρύπτει κανένα κίνδυνον. Δὲν ἀποκλείει ἡ ἀπλὴ ἀναγραφὴ τὴν ἀρνησὶν ἐκδηλώσεως τῶν θρησκευτικῶν πεποιθήσεων. Οὔτε ἀποκλείει τὸ δικαίωμα τῆς ἐκούσεως μεταβολῆς θρησκευήματος καὶ θρησκευτικῶν πεποιθήσεων.

Τ'. Ἀνάλογες Διακρίσεις εἰς ἔθνος τῶν μειονοτήτων τῶν θρησκευτικῶν.

Κανείς ποτὲ δὲν κατήγγειλε ἔστω καὶ μίαν διάκρισιν εἰς ἔθνος τῶν θρησκευτικῶν μειονοτήτων. Τὸ λεγόμενον περὶ διακρίσεων εἰς ἔθνος τῶν θρ. μειονοτήτων ἀποτελεῖ ὕβριν κατὰ τὸ ἔθνος, κατὰ τῆς Δημοκρατίας, τῆς Δικαιοσύνης τῆς ἐλευθερίας τῆς Πατρίδος μας.

Υπάρχουν κάποιες προδεδειγμένες ἀπὸ τὸ Νόμο διακρίσεις λόγω ἐλλείψεως τῶν ἀπαραιτήτων προσόντων ἀπὸ τοὺς ἑτεροδόξους καὶ ἀλλοθρήσκους, ἀφοῦ ἡ Ὁρθοδοξία εἶναι τὸ 98,20/ο, ὅπως λεπτομερῶς ἀναλύει ὁ κ. Α. Ν. Μαρινὸς ὅπως α) ὁ διορισμὸς καθηγητοῦ θρησκευτικῶν εἰς ἐλληνικὸν Σχολεῖον κλπ.(41). Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ διδάξῃ τὰ θρησκευτικὰ αἰρετικὸς ἢ κακόδοξος καὶ νὰ παραβιάσῃ καὶ ἀλλοιώσῃ τὴν θρησκευτικὴν συνείδησιν τοῦ 98,20/ο τῶν μαθητῶν Ἑλλήνων Ὁρθοδόξων;

(41) ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Ν. ΜΑΡΙΝΟΥ, Ἐνθ' ἀνοτ. σελ. 119 ἔξης.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Γ'

ΛΙΑΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΝΑΓΡΑΦΕΤΑΙ
ΤΟ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑ ΣΤΙΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΕΣ.
ΠΟΙΟΙ ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΤΗΣ ΜΗ ΑΝΑΓΡΑΦΗΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΕΛΛΑΔΑ

Ἐπιπλέον ὁ Νόμος 1988/91 προβλέπει στὸ Ἄρθρο 3 § 1 ἰα' τὸ «θρήσκευμα» μάλιστα καὶ τὴν Ἰθαγένεια. Πρέπει ὅπωσδήποτε νὰ παραμείνῃ τὸ θρήσκευμα, διότι ἀποτελεῖ κατὰ τὴν ἔκφρασι τῶν εἰδικῶν «ἀπαραίτητο προσδιοριστικὸ στοιχεῖο τῆς ταυτότητος τοῦ Ἑθνους».

Ἡ μὴ ἀναγραφή ἢ ἡ προαιρετικὴ ἀναγραφή θὰ ἔχῃ τὶς ἀκόλουθες δυσμενεῖς συνέπειες:

1. Ἀλλοίωσις τῆς ἐθνικοθρησκευτικῆς μας χάρτας κατὰ παράδοξιν τοῦ Συντάγματος. Τὸ Σύνταγμα ὀρίζει: «Ἐπικρατοῦσα θρησκεία ἐν Ἑλλάδι εἶναι ἡ τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθόδοξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία»⁽⁴²⁾. Εἶναι ἡ Ὁρθοδοξία στὴν Ἑλλάδα τὸ 98,20/o. Πῶς θὰ ἀποδεικνύεται καὶ δεβαιώνεται, ἂν δὲν δηλώνεται στὴν ταυτότητα, γιὰ νὰ ὑπάρχῃ πράγματι ἐπικρατοῦσα θρησκεία; Ἀσφαλῶς ἀποσκοποῦν νὰ κτυπηθῇ αὐτὸ τὸ φυσικὸ προσὸν τῆς Ὁρθόδοξίας τὸ 98,20/o.

2. Ἡ μὴ ἀναγραφή τοῦ θρησκευόμενου ἢ ἡ προαιρετικὴ ἀναγραφή δύναται νὰ δώσῃ πλαστικὴ εἰκόνα, ὅτι ἡ Ὁρθοδοξία δὲν εἶναι ἡ παμπηφία τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ὅτι ἔχει ἓνα ποσοστὸ ὀλιγώτερον καὶ ἐπομένως κινδυνεύει νὰ ἐξισωθῇ μὲ τὶς ἐλάχιστες μειοψηφίες τῶν θρησκευτικῶν μειονοτήτων.

3. Ἀμφισβήτησις καὶ ἀφαίρεσις ἀπὸ τὸ ἰσχύον Σύνταγμα σὲ κάποια ἀνασφάλῃσιν α) τῆς ἐπικεφαλίδος «Εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαιρέτου Τριάδος», β) τοῦ Ἄρθρου 3 § 1 - 3 περὶ ἐπικρατοῦσης θρησκείας τῆς Ὁρθόδοξου — Κανόνων — Κειμένου Ἁγίας Γραφῆς, γ) τοῦ Ἄρθρου 16 § 2 περὶ ἀνασφάλῃσιν τῆς ἐθνικῆς καὶ θρησκευτικῆς συνειδήσεως⁽⁴³⁾ τῶν μαθητῶν στὴν παιδεία, δηλαδὴ ἐπὶ πλείον ὑποτίμησις τῆς ἑλληνορθόδοξου ἀγωγῆς.

(42) Σύνταγμα 1975/1986, Ἄρθρον 3.

(43) Σύνταγμα 1975/1986, Ἄρθρον 16.

4. Προσδευτικῶς καὶ δι' ἄλλων ἐνεργειῶν προώθησις τοῦ χωρισμοῦ Ἐκκλησίας - Πολιτείας μὲ κίνδυνον ἡ Ἐκκλησία καὶ ἡ Πολιτεία νὰ εἶναι σὲ διαρκῆ διαμάχη καὶ πόλεμο φθορᾶς χάριν ἀλλοτρίων σκοπῶν καὶ ἐξ αἰτίας καταχθονίων παρεμβάσεω.

5. Κίνδυνος καταργήσεως καὶ τῶν Ἱερῶν Συμβόλων, ὅπως εἰκόνα ἀπὸ τοὺς Δημοσίους χώρους, Στουρῶν, ἐπιγραφῶν καὶ αὐτὸ ἀκόμη τοῦ Σταυροῦ ποὺ ἔμεινε μέσα στὸ πανὶ τῆς σημαίας καὶ αὐτῆς τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας χάριν μίας ἀχρωμίας σημαίας τῆς Ε.Ο.Κ.

6. Κίνδυνος καταργήσεως καὶ τοῦ Ἐκκλησιασμοῦ καὶ Ἐ. Κοινωνίας τῶν μαθητῶν, τῶν Σχολικῶν θ. λειτουργιῶν καὶ αὐτοῦ τοῦ μαθηματος τῶν θρησκευτικῶν.

7. Κίνδυνος ἐισχωρήσεως αἰρετικῶν καὶ προπαγανδιστῶν στὰ ἄδεια τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τοῦ κράτους. Φαντασθῆτε νὰ πῶσιν στὰ χέρια ἀπίστων ἢ διδασκαλίας τῶν μαθητῶν στὰ Δημοτικά, τῶν θρησκευτικῶν στὰ Γυμνάσια - Λύκεια, καὶ ἡ φύλαξις ἀρχείων καὶ μυστικῶν τοῦ Κράτους καὶ τοῦ Στρατοῦ στοὺς ἔχθρους.

8. Διάσπασις τῆς ἐθνικοθρησκευτικῆς ἐνότητος καὶ κλονισμὸς τῆς ὑποστάσεως τοῦ Ἑθνους, διότι ἂν χωρισθῇ ὁ χριστιανὸς ἀπὸ τὸν Ἕλληνα, ὁ Ἕλληνας, τὸ Κράτος ἀπογυμνώνεται, ἀποδυναμώνεται, καταργεῖται. Ἑλλην καὶ ὀρθόδοξος εἶναι μία ταυτότητα καὶ σὲ πανορθόδοξο διάσπασι, διότι ἡ Ὁρθοδοξία ἡ ἀληθὴς ἑλληνίζει. Ὅταν ἀρνήσῃ τὸν ὀρθόδοξο Χριστιανὸν, ἀρνεῖσαι — καταργεῖσαι καὶ τὸν Ἕλληνα καὶ τὸ ἑλληνικὸ κράτος.

9. Ἀποχριστοποίησης, ἀποορθοδοξοποίησης τῆς Ἑλλάδος. Καὶ ἡ ἀπλή ἀναγραφή Χριστιανὸς ὀρθόδοξος ἀποτελεῖ ἀφυπνιστικὴν ὑπόμνησι.

10. Κίνδυνος καλλιέργειας θρησκευτικοῦ συγκρητισμοῦ καὶ πνεύματος ἀρνήσεως ὁμολογίας πίστεως.

11. Κίνδυνος ἀποπροσωποποίησης τοῦ ἀνθρώπου, διότι ἓνα βασικὸ προσδιοριστικὸ στοιχεῖο τοῦ εἶναι ἡ θρησκευτικότητά του.

12. Κίνδυνος ἀντιποίησης καὶ θρησκευτικῶν ἀξιομῶτων κληρικῶν ἀκόμη χάριν προσηλυτισμοῦ.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ
ΟΙ ΝΕΕΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΕΣ
ΩΣ ΕΚΚΛΗΣΙΟΛΟΓΙΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Α'

Η ΑΝΑΓΚΗ ΣΦΑΙΡΙΚΗΣ ΘΕΩΡΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΤΑΥΤΟΤΗΤΩΝ

1. Οι ταυτότητες ως πρόβλημα για τους πιστούς και την Έκκλησίαν

1) Ως πρόβλημα ΕΚΑΜ - 666.

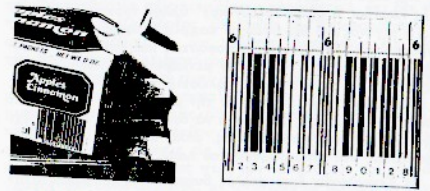
Οι πρόσ έκδοσιν νέες ταυτότητες αποτελούν εκκλησιολογικόν πρόβλημα από το 1986 με τον Νόμον 1599/ΦΕΚ 75 Β/11-6-1986. Ο Νόμος αυτός καθιέρωνε διά του άρθρου 2 τον Ε.Κ.Α.Μ.

Πολλά έλεγχθησαν και εγράφησαν περί Ε.Κ.Α.Μ. - 666. Ευαισθητοποιήθη ή καινή γνώμη, έγιναν προς την Πολιτείαν Υπομνήματα, συνεκροτήθησαν συγκεντρώσεις, συλλαλητήρια, έγιναν πορείες διαμαρτυρίας. Η Πολιτεία έλλοτε καθιέρωχε τον λαόν ότι δεν θα περιέχεται το «666» στις νέες ταυτότητες και έλλοτε με την αλλαγή Υπουργού έσωτερικών έτιθετο πάλιν έπισήμως το θέμα με δηλώσεις και τηλεοπτικές εμφανίσεις, ότι θα εφαρμοσθῆ ὁ Νόμος και θα ισχύσῃ ὁ Ε.Κ.Α.Μ., ὁ γραμματός κώδις και ἄσφαλῶς τὸ γραμμωτὸ 666.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐτῶν πού διέρρευσαν τὸ μ.ρ.σ. (Κώδις Παγκοσμίου Προϊόντος) ἐσφράγισε σχεδόν ὅλα τὰ τυποποιημένα προϊόντα. Τὸ μ.ρ.σ. αὐτὸ, πού ἦτον ἓνα ἄβωο σύστημα — γραμματός κώδικας BAR CODE μετασφραζόμενος σὲ ἓνα ἀριθμὸ, ἔλαβε τὸν χαρακτήρα ἀντιχρίστου σφραγίδος, ὅταν ἐπέβαλαν σ' αὐτὸ, τὸ χάραγμα τοῦ ἀντιχρίστου, τὰ τρία ἀριθμητικὰ «6» ἢ γραμμωτὰ «6» μετὶ τῆς λεπτῆς διπλῆς γραμμῆς, πού ἐξέχουν στὴν ἀρχή, στὸ μέσον καὶ στὸ τέλος.

Οἱ ἀντιδράσεις τῶν πολιτῶν καὶ μάλιστα τῶν πιστῶν ἀγνοήθησαν ἀπὸ τὴν Πολιτεία. Τὸ μ.ρ.σ. — χάραγμα ἀντιχρίστου— σὺν καταγίδια πέρασε καὶ ἐσφράγισε προϊόντα, πρά-

γματα, κάρτες στὴν χώρα μας καὶ ταυτότητες, πρόσωπα καὶ ζῶα σὲ ἄλλες χώρες. Οἱ πιστοί, οἱ ἄνθρωποι τῆς Ἐκκλησίας, οἱ διαβέτοντες κοινὸν νουν πάντοτε ἔλεγον: τί νόημα ἔχει αὐτὸ τὸ «666» πού ἐτέθη ὡς σφραγίδα στὸ BAR CODE; Γιατί νὰ ὑπάρχῃ ὁ ΕΚΑΜ καὶ ἄσφαλῶς τὸ «666» στὶς ταυτότητες, πού μεταβάλλει τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ πρόσωπο σὲ πράγμα μ.ρ.σ. καὶ μάλιστα μετὶ τὸ χάραγμα τοῦ Ἀντιχρίστου;

Ταυτότητα τοῦ Π.Ρ.Σ. με κώδικα προϊόντος ἐκδοτῆ καὶ μεταφρασμὸν κωδ. προϊόντος ἢ βάρκωδ μ.ρ.σ.

Τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος αὐτοῦ ἔδωκε ὁ Νόμος 1988/ΦΕΚ 189/Α/10-12-1991 μετὶ τὴν κατάρτησιν τοῦ περὶ ΕΚΑΜ ἀρθρου 2 τοῦ Νόμου 1599/86. Κατηργήθη καὶ τὸ ἀρθρον 5 τοῦ αὐτοῦ Νόμου, πού καθιέρωνε ταυτότητα μετὶ ΕΚΑΜ γιὰ τὰ ἀνηλικά παιδιὰ καὶ ἔπαυσαν νὰ ἐκδίδονται προσωρινῆς ταυτότητες ἀνηλίκων μάλιστα μετὰ τὴν γέννησίν τους καὶ παρήλθεν ὁ κίνδυνος τὰ βρέφη νὰ σφραγίζωνται μετὶ ΕΚΑΜ καὶ 666 ἀπὸ τὴ στιγμή τῆς γεννήσεως καὶ μάλιστα πρὸ τοῦ Βαπτίσματος.

Ἄλλα δὲν ἤσυχσε ὁ πιστὸς λαός. Πάλιν πρόβλημα προκάλεσε ἡ ὑπ' ἀριθ. Φ 21385/11246/Φ 421/Β 2-7-1992 Ὑπουργικὴ Ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν μετὶ τὴν § 1, 4, ἢ ὅποια ἀναφέρει τὴν «εἰδικὴ λευκὴ λωρίδα... προοριζόμενῃ καὶ χρησιμοποιηθεῖ γιὰ μηχανικὴ ὀπτική ἀνάγνωσιν». Αὐτὴ ἡ ρύθμισις, ὡς γνωστόν, δίδει τὴν δυνατότητα ἠλεκτρονικῆς γραφῆς ἀκτίνων λέιζερ καὶ ἐπομένως δύναται νὰ γράφεται καὶ εἶναι ἀόρατος ἡ γραφὴ ΕΚΑΜ καὶ 666.

Τὸ μεγαλύτερον πρόβλημα εἶναι ἡ ἐλλιπὴς ἐνημέρωσις. Ὁ πιστὸς λαός, ἀκόμη καὶ πρόσωπα τῆς Πολιτείας ἀγνοοῦν τὴν ὡς ἄνω Ὑπουργικὴν ἀπόφασιν, ἢ ὅποια ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ὑποπτην κλευκὴν λωρίδα περιέχει καὶ πολλὰ ἄλλα ἀπαρά-

δεκτα, όπως χρώματα «με το σύστημα της τριδας», το έμβλημα της αντίχριστης «NEW AGE», «γραμμακοσμήματα και κείμενα άδραστα», χωρίς να όρίζεται ποία θα είναι αυτά και άλλα άδηλα και κρύφια ως έλέχθη.

Ύπηρε και ή παραπληροφόρησις. 'Ανεκινώθη ότι οι νέες ταυτότητες είναι άδωες, ότι δεν περιέχουν ΕΚΑΜ και 666, ενώ δύνανται αυτά να υπάρχουν στην άόρατη γραφή της λευκής λωρίδος ή να υπάρχουν κατ' άλλον τρόπον όπως έλέχθη. Το γεγονός ότι δεν υπάρχει καμμία διαφάνεια στις προδιαγραφές της 'Υπουργικής 'Αποφάσεως και επί πλέον ή άλλαγή 'Υπουργών, που καθιστούν μετέωρες τις έκάστοτε καθηροχαστικές υποσχέσεις και δηλώσεις των περί άβωότητος των νέων ταυτοτήτων, έπιτείνουν την άγωνία των πιστών και καλούν την Διοικούσα 'Εκκλησία να αναλάβη την εύθύνη όχι μόνον μελέτης του προβλήματος, αλλά και της καταλλήλου διαφωτισέως και ενημερώσεως του λαού.

'Η Τεχνολογία έχει πολλές δυνατότητες έγγραφής στην «ειδική λευκή λωρίδα» με laser. Κανείς δεν μπορεί να έλέγξη τί και πώς θα γράφεται. Το φοβερόν όμως είναι ότι σύμφωνα με πληροφορίες από την άρμοδιαν ύπηρεσιαν Ταυτοτήτων θα υπάρξη άρχειον πληροφοριών «φακέλωμα» στον 'Υπολογιστή. Το φοβερότερον δε ότι αυτό το Κεντρικόν άρχειον πληροφοριών θα είναι άποκλειστικά στα χέρια ιδιωτών επί τρία χρόνια και μετά θα περιέλθη στο Κράτος. 'Ερωτώμεν: 'Αφού φακελώσουν τους Έλληνες και διαρρεύσουν όλα τα στοιχεία προς πάσαν κατεύθυνσιν, τότε θα πάρη το Κράτος τα άρχεια πληροφοριών στα χέρια του να τα ασφαλίση; Ποία ασφάλεια των προσωπικών στοιχείων λοιπόν έγγυάται το Κράτος; Γιατί παραβιάζεται το Σύνταγμα; Γιατί παραδίδεται ό κάθε πολίτης στην διάθεσι των όποιωνδήποτε άνυπεράσπιστος; 'Επομένως οδηγούμεθα σε μία εξάρτησι δουλική από το ΘΗΡΙΟΝ ΒΡΥΞΕΛΛΩΝ. Όλα είναι δυνατά. Οί ιδιωτικές εταιρίες, που θα έχουν στα χέρια τους τις ταυτότητες και τα άρχεια πληροφοριών επί τρία χρόνια θα φακελώσουν και σφραγίσουν και με το 666.

2) 'Ως πρόβλημα άναγραφής του Θρησκευματος.

Δεν ύπηρε ή δέουσα ενημέρωσις του πιστού λαού και των υπευθύνων φορέων, 'Υπουργείων, Νομικών και άλλων ειδικών. Δεν έγινε σοβαρά έρευνα, συζήτησις, ανάλυσις του θέ-

ματος από πλευράς Θεολογικής - Νομικής - 'Εκκλησιολογικής. 'Εμονοώλησαν δυστυχώς την ενημέρωσιν του λαού με έλλιπή πληροφορησιν κάποιοι. Με προκατάληψιν και σκοπιμότητες ύπερ των Θρησκευτικών μειοψηφιών χωρίς λογική, έπιστημονική και νομική έπιχειρηματολογία παρουσίασαν ότι δήθεν παραβιάζεται - κολοβώνεται ή θρησκευτική έλευθερία, ότι ή Πολιτεία δεν πρέπει να λαμβάνη ύπ' όφιν της την 'Εκκλησία, όταν νομοθετή, ότι πρέπει να καταστή ή άναγραφή του Θρησκεύματος στις ταυτότητες προαιρετική, ότι δεν πρέπει να είναι ή 'Ορθόδοξος 'Εκκλησία ή 'Επικρατούσα Θρησκεία εν 'Ελλάδι»⁽⁴⁴⁾, ότι γίνονται διακρίσεις εις βάρος των θρησκευτικών μειοψηφιών και άλλα παρόμοια.

Το πλέον λυπηρόν είναι ότι ή άπουσία της πλήρους ενημερώσεως και της αντιμετώπισεως των άνυποστάτων και νομικών και συνταγματικών άβάσιμων γνωμών των όχι φίλων προς την 'Εκκλησίαν άρθρογράφων και όμιλητών έδημιούργησε ψευδεις έντυπώσεις εις βάρος της 'Εκκλησίας, των 'Ορθόδοξων και της άληθείας περί των ταυτοτήτων και της άναγραφής του Θρησκεύματος, με αποτέλεσμα πολλοί να δέχωνται επιπολαιώς πεπλανημένα άπόψεις προκατειλημμένων άρθρογράφων ως γνώμονα της άληθείας και να κακίζουν την 'Εκκλησίαν και τους πιστούς ως φανατικούς και μη συμφώνους προς την νέαν έποχήν.

'Αποτέλεσμα όλων αυτών των κατασκευασμένων σκηνηκών και ζυμώσεων εις βάρος της 'Εκκλησίας ήταν ή έσπευσμένη έέργεια στο Εύρωπαϊκό Κοινοβούλιο και ή πρόκλησις του άκύρου ως προσκούοντος προς τα άρθρα της Συνθήκης του Μάαστριχτ, όπως έλέχθη, ψηφίσματος Β 3-0061/93⁽⁴⁵⁾. Ποίος θα ένεργήση για την άκύρωσιν αυτού του ύβριστικού κατά της 'Εκκλησίας και έθνους ψηφίσματος;

2. Μονόπλευρη ή σφαιρική θεώρησις του προβλήματος;

Το πρόβλημα έχει τουλάχιστον τις δύο αυτές όψεις: Είναι πρόβλημα των ως άνω προδιαγραφών⁽⁴⁶⁾ και άφ' έτέρου πρόβλημα περί της άναγραφής του Θρησκεύματος. Είναι άπορίας άξιον, γιατί και σε πολιτικούς, δημοσιογραφικούς

(44) Σύνταγμα 1975/1986 "Αθηνον 3 § 1.

(45) PARLEMENT EUROPEEN ATHENES No 092 POOS 27/01/93.

(46) Φ 21385/11246 ΦΕΚ 421/2-7-1992.

και σε εκκλησιαστικους κυκλους το πρόβλημα παρουσιάσθη μόνον ως ζήτημα περί της άναγραφής του Θρησκευματος. Γιατί μέχρι τώρα το ενδιαφέρον εστιάζεται μόνον στο Θρήσκευμα; Μήπως σκόπιμα έγινε αυτός ο άποπροσανατολισμός, για να καταναλωθώ το ενδιαφέρον μόνον περί του Θρησκευματος και άγνοηθώ το άλλο θέμα των άπαραδέκτων προδιαγραφών;

Βεβαίως δέν έγιναν και περί του Θρησκευματος οι δέουσες ενέργειες, αντιδράσεις, ενημερώσεις, ώστε και περί του Θρησκευματος ίσως εύρεθώμεν πρό τετελεσμένου από πλευράς Πολιτείας με έσπευσμένη ψηφισιν κάποιας τροπολογίας, ή όποια θα καθιστά το Θρήσκευμα προαιρετικόν εις την άναγραφήν.

Εάν αυτό συμβή, ως κυκλοφορεί είδησις, ή Έκκλησία και όλος ο άγωνιών λαός θα άνεχθή και δεχθώ αυτήν την ταπεινώσιν και περιφρόνησιν διά της άλλαγής του Νόμου 1988/91 χάριν των θρησκευτικών μειοψηφιών; Έχομεν το δικαίωμα να σιωπήσωμεν και φιμώσωμεν την φωνήν της Έκκλησίας και την κραυγήν του άγανακτισμένου λαού;

Επειτα τί θα άπαντησωμεν στο λαό, στους άγωνιζόμενους πιστούς, όταν μάς είπουν: «Δέν δεχόμεθα τις ύποπτες, άπαραδέκτες, άντισυνταγματικές ταυτότητες των προδιαγραφών του Έπουργείου των Έσωτερικών, οι όποιες άποτελούν κίνδυνον διά το έθνος, τον πολίτη, το πρόσωπο και παραδιάζουν με τα άδηλα και κρύφια σχήματα, κείμενα, γραμμοκοσμήματα την έλευθερία της θρησκευτικής μας συνειδήσεως».

Καθήκον της Έκκλησίας είναι να λέγη παντού, πάντοτε, προς πάντας την άλήθειαν, να άποφεύγη την φοριστικήν στρατευοκαμηλική μονόπλευρη θεώρησιν των προβλημάτων, να ρίπτη άπλετον φώς και έρευνά όλόπλευρα όλες τις πτυχές, να έλέγχη το ψεύδος, να άπορρίπτη παν προσκρούον προς την Όρθοδοξον πίστιν. Καθήκον της Έκκλησίας και όλου του λαού είναι να υπερασπίσιν τα δικαιώματα της Όρθοδοξίας. Δέν υπάρχει κανένας λόγος ή Έκκλησία να προδώση το δικαίον της, την Όρθοδοξίαν της και άφήση τις προδιαγραφές να καταστήσουν τις ταυτότητες άντίχριστες ή έστω ύποπτες και μάλιστα δέν υπάρχει κανένας λόγος να άφήση ή Έκκλησία να τροποποιηθώ ό Νόμος 1988/91 εις όρος Όρθοδοξίας και Έθνους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

ΕΚΚΛΗΣΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ ΕΚ ΤΗΣ ΑΠΟΔΟΧΗΣ ΤΗΣ ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΗΣ ΑΝΑΓΡΑΦΗΣ ΤΟΥ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΩΝ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΤΑΥΤΟΤΗΤΩΝ

α. Έκκλησιολογικαί συνέπειαι έκ τής προαιρετικής άναγραφής του Θρησκευματος.

1. Κλονισμός του Θεσμού τής Έκκλησίας.

1) Πτώσις του κύρους τής Έκκλησίας και τής έμπιστοσύνης του λαού προς αυτήν.

Η Έκκλησία, μάλιστα ή Διοίκουσα, κρίνεται από τον λαόν. Οι πάντες άναμένουν να δοϋν πώς ή Έκκλησία θα ένεργησιν, τί θα πώ, πώς θα τοποθετηθώ στο θέμα των ταυτοτήτων, άν πώ άφοβα, άνευ συμβιβασμών την άλήθειαν, άν συγκάλυψη την άλήθειαν χάριν σκοπιμοτήτων, άν σεβασθώ τους άγώνες και άγωνίες των πιστών, άν γνώμων άντιμετωπίσεως των προβλημάτων και λήψεως αποφάσεων είναι ό Χριστός, ή άλήθεια, ή παράδοσις των Πατέρων, το Όρθοδοξον όμολογητικόν ήθος.

Έχομεν τον Νόμον 1988/91 σύμφωνον προς την Έκκλησίαν, έχομεν το δικαίον. Τίποτε δέν μάς άναγκάζει να δεχθώμεν να άλλόξη ό Νόμος εις όρος Έκκλησίας και Έθνους. Οι έλιγμοί της Πολιτείας δέν θα πρέπει να έπηρεάσουν την Έκκλησίαν.

Εάν ή Έκκλησία, ως Διοίκουσα, δεχθώ αυτή την άθέμιτη άπαίτησιν της Πολιτείας —δηλαδή των θρησκευτικών μειονοτήτων—, θα υπάρξη μεγάλη ζημία. Θα θεωρηθώ από το 98,2 ο/ο, από τους Όρθοδόξους ότι δέν υπερασπίζονται τα δικαιώματά των, ότι θυσιάζονται χάριν του 1,8 ο/ο, μάλιστα με την συναίνεσιν της ίδιας της Διοικήσεως Έκκλησίας. Θα υπάρξη ως συνέπεια ή έλλειψις έμπιστοσύνης προς την Έπίσημον Έκκλησίαν, φθορά του κύρους της, άπογοητεύσις των

πιστών, αποθάρρυνσις και ἄρησις ὑπακοῆς σ' αὐτὴν σὲ κάθε ἄλλο ἀγωνιστικὸ προσκλητήριον, με γενικὴς ὀλέθριες συνέπειες ἀποδυνάμωσιν τῆς Ὁρθοδοξίας ἐν γένει.

Τότε θὰ δικαιολογητῆ ἡ κρίσις τοῦ λαοῦ διὰ τὴν Ἐκκλησίαν ἢ ἤδη ὑπάρχουσα: «Ἡ Ἐκκλησία ἐκκοσμικεύεται, παίρνει τὰ σχήματα συμβιβασμῶν και συναλλαγῶν, δὲν ἐνδιαφέρεται γιὰ θέματα πίστεως και οὐσίας παρά μόνον γιὰ ἀξιώματα και κτήματα και περιουσίες». Τί θὰ ἀπαντήσωμεν σ' αὐτὴ τὴν κατηγορία; Δὲν πρέπει νὰ ἀπογοητεύσωμεν τὸν πιστὸν λαόν. Πρέπει νὰ τὸν ἐμψυχώσωμεν.

2) Πρόβλημα στὴν Ἐνοριακὴ Ἐκκλησιαστικὴ ζωὴ τῶν πιστῶν.

Ἐὰν γίνῃ δεκτὴ ἡ προαιρετικὴ ἀναγραφή τοῦ Ὁρθοκείματος, θὰ ὑπάρξῃ θέμα ὁμολογίας πίστεως και ἐντάξεως ὀργανικῆς και παραμονῆς τῶν πιστῶν στὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ και στὴν Ἐνοριακὴν ἐκκλησιαστικὴν ζωὴν και συμμετοχὴν στὰ ἅγια Μυστήρια.

Μὲ τὴν προαιρετικὴν ἀναγραφήν και μάλιστα μετὰ ἀπὸ ἀρνητικὴς ζυμώσεις και δασκριν προπαγάνδας και εἰρωνείας, πολλοὶ κυρίως νέοι και ἀμφιταλαντευόμενοι θὰ εὐρεθοῦν πρὸ τοῦ διλήμματος νὰ δώσουν μετὰ τοῦ Χριστοῦ τὴν «καλὴν ὁμολογίαν»⁽⁴⁷⁾. Θὰ δυσκολευθοῦν νὰ εἰπουν μετὰ τοῦ Ἁγίου Πολυκάρπου και τῶν ἁγίων καλλινίκων μαρτύρων τὴν ὁμολογιακὴν φράσιν «Χριστιανὸς εἰμι»⁽⁴⁸⁾ και μάλιστα «Ὁρθόδοξος Χριστιανὸς εἰμι».

Ὅσοι λοιπὸν δειλιάσουν δι' ὁποιοδήποτε λόγον και δὲν δηλώσουν τὸ θρήσκευμα, αὐτοὶ θὰ ἔχουν ἀρνηθῆ τὴν ὁμολογίαν Χριστοῦ και θὰ ἔχουν τοιοῦτρόπως θέσει ἑαυτοὺς ἔξω ἀπὸ τὸ σῶμα Χριστοῦ, ὅπως οἱ «επιτωκότες» κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν διωγμῶν. Γιατὶ ἡ Ἐκκλησία νὰ δεχθῆ νὰ ὑποστοῦν ἔστω οἱ ὀλιγόπιστοι αὐτὴν τὴν δοκιμασίαν και νὰ ἐκτεθοῦν στὸν κίνδυνον νὰ μὴν ὁμολογήσουν τὴν πίστιν εἰς τὸν Χριστόν; Ἐὰν αὐτὸν τὸν πειρασμὸν τὸν προκαλῆ ἡ Πολιτεία σκοπίμως, ἡ Ἐκκλησία ὀφείλει κατ' οἰκονομίαν νὰ περιφρουρήσῃ τοὺς ἀσθενεῖς εἰς τὴν πίστιν και ἀφοῦ παιδαγωγῆσῃ αὐτοὺς σύμφωνα και μὲ τὸ παράγγελμα τοῦ Χρυσοστόμου

(47) Α' Τιμοθ. 6, 13.

(48) Μαρτύριον τοῦ Ἁγίου Πολυκάρπου, Ἐν «Τὰ μαρτύρια τῶν ἁγίων Χριστιανῶν», Πατριεκά Ἐκδ. «ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ο ΠΑΛΛΑΜΑΣ» Θεσ/νίκη, 1978, σελ. 112.

«Θρέφον ἀθλητὴν τῷ Χριστῷ»⁽⁴⁹⁾, «Χριστιανὸν αὐτὸν ποιήσαν»⁽⁵⁰⁾, τότε νὰ ἀφήσῃ νὰ ὑποστοῦν αὐτὴν τὴν δοκιμασίαν.

Ὅσοι ἐν γνώσει ἀρνηθοῦν νὰ ὁμολογήσουν Χριστόν και δὲν ἀναγράψουν τὸ «Χριστιανὸς Ὁρθόδοξος» πῶς εἶναι δυνατὸν μὲ ἀλλοτριωμένη ταυτότητα νὰ θεωροῦνται μέλη τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, τῆς Ἐκκλησίας και νὰ μετέχουν στὶς Συνάξεις και στὰ Ἅγια Μυστήρια; Οἱ ἀρνούμενοι τὴν Χριστιανικὴν τοὺς ιδιότητα ἐκπίπτουν και ἀπὸ τὰ δικαιώματα τῆς Ἐνοριακῆς ζωῆς.

Ἐπειτα θὰ ὑπάρξουν προβλήματα και στὴν τέλεσιν τῶν γάμων. Πῶς θὰ γίνῃ ἡ ἱερολόγησις τοῦ γάμου ἀνεὺ τῆς δηλώσεως τοῦ Ὁρθοκείματος σύμφωνα πρὸς τὸ Ἄρθρον 1367 τοῦ Α.Κ.; Ἐπίσης πῶς θὰ γίνῃ ἡ κηδεῖα ἀτόμου, ποὺ δὲν θὰ φέρῃ ἡ ταυτότητα τὴν ἐνδείξιν Χριστιανὸς Ὁρθόδοξος;

3) Περιορισμοὶ τοῦ ρόλου τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐσνάτως εἴμεθα μάρτυρες μίας ἐπιδικουμένης ἀποδυναμώσεως και περιορισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας και τοῦ ρόλου τοῦ κλήρου και γενικὰ τῆς Ἑλληνορθόδοξου Παραδόσεως.

Ἡ ἐνέργεια τῶν θρησκευτικῶν μειονοτήτων, στὴν ὁποία ἀνταποκρίνεται ἡ Πολιτεία, ἐξυμνηρεῖ αὐτὴν τὴν περιορισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας θὰ τὴν ἀποδεχθῆ; Ἐὰν ἡ Πολιτεία ἐφαρμόσῃ στὸ θέμα τῶν ταυτοτήτων «καισαροπαπισμῶν» και περικοπήσῃ τὴν Ἐκκλησίαν, ἀς γνωρίζῃ καλὰ ὅτι ἡ ζημιωμένη θὰ εἶναι ἡ Πατρίδα και αὐτὴ ἡ Πολιτεία. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι, ὅταν διώκεται ἡ Ἐκκλησία, τότε περισσότερο κραταιώνεται ἡ πίστις και μεγαλύνεται ὁ Θεός. Τί χρωστᾷ δὲ μὴς ἡ Πατρίδα, τὸ ἔθνος νὰ μὴν ἡσυχάζῃ ποτὲ και συνεχῶς νὰ ταράσσεται και ταλαιπωρῆται;

4) Κίνδυνος ἀλλοιώσεως δόγματος πίστεως - λατρείας.

Ἐὰν μετὰ τὴν προαιρετικὴν ἀναγραφήν τοῦ Ὁρθοκείματος κάποιοι αἰρετικοὶ καλυφθοῦν, δὲν δηλώσουν τὸ θρήσκευμά

(49) Τοῦ Χρυσοστόμου, Περὶ Κενοδοξίας και ἀνατροπῆς τῶν τέκνων, Ε.Π.Ε 30, σελ. 640.

(50) Τοῦ Χρυσοστόμου, Ὁμιλία 21 εἰς τὴν πόλιν Ἐφ. 1, Ε.Π.Ε 21, σελ. 250.

τους και καταλάβουν θέσεις διδασκάλων στα Δημοτικά Σχολεία και Θεολόγων στα Γυμνάσια - Λύκεια και στις Ίερατικές Σχολές, τότε η διδασκαλία του Όρθοδόξου Δόγματος θα μεταβληθεί σε διδασκαλία αιώσεων, θα παραβιάζεται η ελευθερία συνειδήσεως των Όρθοδόξων μαθητών, όπως γίνεται τώρα στη Βοσνία, όπου αναγκάζονται «στην ύποχρεωτική Ρωμαιοκαθολική κατήχηση χιλιάδες παιδιά Όρθοδόξων σε περιοχές που δεν υπάρχουν πιά Όρθοδοξοί Ιερείς»⁽⁵¹⁾, διότι τους Όρθοδόξους «Επισκόπους και Ιερείς εξώτασαν ή εξώρισαν και κατέστρεψαν τους Ναούς των».

Είναι προς το παρόν όλιγον συκρατημένοι οι φανατικοί όπαδοί των έτεροδόξων και των προπαγανδών στην χώρα μας. Δέν παρέλειψαν όμως οι χιλιαστές στον ΑΝΤ 1 να χαρακτηρίσουν τά Κατηχητικά ως «προσηλυτισμόν», άν και γνωρίζουν ότι σ' αυτά φοιτούν ελάχιστα παιδιά και μάλιστα όλα Όρθόδοξα. Αύριο θα ζητήσουν να καταργηθούν τά Θρησκευτικά από τά Σχολεία. Θα ζητήσουν την άπογύμνασιν του Σύνταγματος από κάθε προνομιακό στοιχείο ύπέρ τής Όρθοδοξίας και την κατάργησιν τής ανάπτυξεως «της έθνικής και θρησκευτικής συνειδήσεως»⁽⁵²⁾ στα Σχολεία. Θα ζητήσουν και όλα όσα ανέφεραμε στο ειδικό κεφάλαιο και επί πλέον την κατάργησιν του όρκου, την κατάργησιν του Σταυρού, όπου ακόμη έχει μείνει.

Επί πλέον οι έβραιοι θα ζητήσουν την άφαιρέσιν των Τραπεζιόν, τά όποια στο Τριώδιον⁽⁵³⁾ και στην Παρακλητικήν⁽⁵⁴⁾ έλέγχουν την ύποκρισία των και τά έγκλήματα κατά των Προφητών και του Ίησού Χριστού, τόν Όποιον έσταύρωσαν. Επί πλέον διάφορες θρησκευτικές μειοψηφίες προς όφελός των θα ζητήσουν να παύσουν να είναι προστατευόμενοι από το Σύνταγμα «οί άποστολικοί και συνοδικοί κανόνες και Ιεραί Παράδοσεις»⁽⁵⁵⁾. Θα ζητήσουν να παύση να είναι «Τό κείμενον τής Άγίας Γραφής άναλλοίωτον»⁽⁵⁶⁾,

(51) Όμιλία Σεβ. Εισαγγαίον Μπαϊλοβίτς, 5/2/93 εις αίθουσαν Τελετών Πανεπιστημίου Άθηνών. Βλέπε και Έφημερίδα «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ» 11/2/1993 σελ. 6 - 7.

(52) Σύνταγμα 1975/1986, Άρθρον 16, § 2.

(53) Βλέπε Τριώδιον, Έκδ. ΦΩΣ, Άθήνα 1967 αδη σελ. 451. «Ό-λίθως απείρα θεοστυγιών ληθηρομένων θεοστυγιών συναγωγών... Έγινε τό τριώδιον ναός ή Μεγάλη Έβδομάς τοιούτων τραπεζιόν.

(54) Βλέπε όμοίως σε κάθε ήχο ποίηση Τρακάρα, Παρωκλητική, Έκδ. ΦΩΣ, Άθήνα 1959.

(55) Σύνταγμα 1975/1986, Άρθρον 3 § 1.

(56) Ένθ' άνωτ. Άρθρον 16 § 3.

για να κυκλοφορούν οι Προτεστάντες και οι έβραιοι κείμενα κατά τά συμφέροντά των άλλοιωμένα.

Είναι σίγουρον ότι θα έπιτύχουν οι έχθροι όλες αυτές και άλλες άλλοιώσεις του Δόγματος, τής διδασκαλίας και τής λατρείας, εάν τώρα άλλοιώσουν τό Όρθόδοξον ήθος και παύση να είναι αγωνιστικό και όμολογητικό με συμβιβασμούς και μάλιστα με τόν απαράδεκτον συμβιβασμόν περί τής προαιρετικής άναγραφής του Θρησκευματος.

Εάν τό θρήσκευμα γίνη προαιρετικό, τότε άνοίγει ό δρόμος για την τελείαν κατάργησιν τής άναγραφής και από τους θρησκευόμενους ακόμη, όπως συμβαίνει με την σημαίαν, την όποιαν ελάχιστα άνερταύν κατά τις έθνικές έορτές, άν και είναι και νοιώθουν Έλληνες.

2. Ύποτιμήσις τής Έκκλησίας στην σχέση της προς την Πολιτείαν, «καίσαροπαπισμός».

Οι συνεχείς ύποχωρήσεις τής Έκκλησίας πρό των πιέσεων τής Πολιτείας, οδηγούν στην περιθωριοποίησιν και τελείαν αποδυνάμωσιν τής Όρθοδοξίας. Η Πολιτεία για λόγους σκοπιμότητος ίκανοποιούσα τις άπαιτήσεις των θρησκευτικών μειοψηφιών θα πλήττη συνεχώς την Έκκλησία και μειώνη τό κύρος της και ξεθεμελιώνη την ύπόστασιν της, καθόσον ενός κακού γενομένου μυρία έπονται».

Η Έκκλησία θα άνεχθη αυτή την φθορά και μάλιστα θα συναινήση; Γνωρίζομεν ότι ό προσηλυτισμός λυμάνεται μόνον την Όρθόδοξον Έκκλησίαν. Δέν θα ύπόρξη κανένας φραγμός στην διάβρωσιν του κύρους τής Έκκλησίας, εάν ή Διοικούσα Έκκλησία δέν προστατεύη έαυτην και τό ποιμνίόν της.

Η Πολιτεία παρακινουμένη πάντοτε από άντιεκκλησιαστικές, άντιορθόδοξες προπαγάνδες θα πιέζη την Έκκλησίαν και θα άλλοιώη τό σύστημα τής νόμου κρατούσης Πολιτείας⁽⁵⁷⁾ και μεταβάλλη αυτό σε σύστημα τής νόμου τυραννοσύσης πολιτείας, όποτε ή Έκκλησία θα τυγχάνη συνεχώς πιεστικής μεταχειρίσεως σαν να είναι ένα σωματείο και όχι ή Όλοκληρία του λαού, ή Όρθόδοξη Έκκλησία, τό 98,20/ο.

Κατ' αυτόν τόν τρόπον άλλοιώνεται ή Παράδοσις και ύποτιμάται και τό Έπισκοπικό όξίωμα και παύει να είναι ό Έπίσκοπος «ούτος άρχων και ήγούμενος ύμών (τών πι-

(57) Κοιν/νου Α. Μουρατίδου, Σχέσις Έκκλησίας και Πολιτείας, Άθήνα, 1965, σελ. 81.

στῶν) οὗτος ὡμῶν βασιλεὺς καὶ δυνάστης, οὗτος ὡμῶν ἐπίγειος θεὸς μετὰ θεόν, ὃς ὀφείλει τῆς παρ' ὡμῶν τιμῆς ἀπολαύειν»⁽⁵⁸⁾, καὶ μεταβάλλεται ὁ Ἐπίσκοπος σὲ κρατικό ὑπάλληλο, πού θά φοβάται ἀκόμη καὶ τὸ ὄριον ἡλικίας. Τότε πῶς θά τυγχάνη τιμῆς ὁ Ἐπίσκοπος κατὰ τὸ πρόσταγμα Ἄγιου Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου, «Τίμα μὲν τὸν Θεόν, ὡς αἴτιον τῶν ὄλων καὶ Κύριον Ἐπίσκοπον δέ, ὡς ἀρχιερέα, Θεοῦ εἰκόνα φοροῦνται»⁽⁵⁹⁾;

Πῶς εἶναι δυνατόν ἓνας Μέγας Βασιλεὺς μόνος νὰ ἀποστομῶν τὸν αὐτοκράτορα καὶ τὸν ἀπεσταλμένον του Μόδεστον καὶ μία ὀλόκληρη Ἱερά Σύνοδος τῶσαν Μητροπολιτῶν νὰ εἶναι διατακτικὴ ἀπέναντι τῆς Πολιτείας καὶ νὰ ἀφήνῃ μόνον του τὸν λαόν, τὴν Ἐκκλησίαν ἀκέφαλην σὲ κρίσιμον ἀγῶνα; «Ἐκκλησία ἀνευ ἐπισκόπου εἶναι ἐκκλησία ἀνευ ψυχῆς, ἀνευ κεφαλῆς, ἐφ' ὅσον ὁ ἐπίσκοπος εἶναι ἡ ζῶσα εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ»⁽⁶⁰⁾.

3. Ἐγκαταλείψις τοῦ λαοῦ, τῶν Ὁρθοδόξων Πιστῶν

Ἐάν συνεδοκῆσῃ ἡ Ἐκκλησία στὸ ἄνοιγμα τῶν ἀσκῶν τοῦ Αἰόλου ἀπὸ τὴν Πολιτεία καὶ τὴς προπαγάνδης, τότε θά εἶναι συνυπεύθυνη γιὰ τὴν φθορά, τὴν ὁποία θά ὑποστῇ τὸ Πόιμνιον ἀπὸ τὴν προσηλυτιστικὴν μαϊνίαν. Ὁ λαὸς θά νοιώθῃ προδομένος. Δὲν χρειάζεται νὰ ληφθοῦν μέτρα ὑπὲρ αἰρετικῶν καὶ ἀλλοθρήσκων. Κανεὶς δὲν ἀπειλεῖ τὴς αἰρέσεις καὶ προπαγάνδης. Ἀντίθετα οἱ Ὁρθόδοξοι πιέζονται καὶ ὑφίστανται προσηλυτισμὸν καὶ γίνονται εὐκολὴ λεία λόγῳ τῆς οικονομικῆς ἰσχύος τῶν προπαγανδῶν, τῆς μεθόδου καὶ τῶν μέσων, πού χρησιμοποιοῦν ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς ἐλλιποῦς ποιμαντικῆς καλύψεως ἀπὸ πλευρὰς Ὁρθοδοξίας ἀφ' ἑτέρου.

Ἡ Ἐκκλησία δὲν δύναται νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν λαόν, δὲν δύναται νὰ προδώσῃ τοὺς ἀγῶνες του, δὲν δύναται νὰ προδῇ σὲ καμμία συναλλαγῇ. Ἡ Ἐκκλησία τὸν Χριστὸν προσκυνεῖ καὶ ὄχι τὸν Καίσαρα.

4. Ἀφελληνισμός, ἀποορθοδοξοποιήσις τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους.

Ὅλη ἡ προπαγάνδα κατὰ τῆς Ὁρθοδοξίας ἔχει ἀντίκτυπο καὶ κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, τοῦ ἐλληνισμοῦ καὶ τῆς Οἰκουμενικῆς Ὁρθοδοξίας. Στόχος τῶν δυνάμεων τοῦ Πονη-

(58) Διαταγαὶ Ἀποστόλων, Β. XXVI § 4, ΒΕΠ 2, 35.

(59) Ἰγνατίου, Πρὸς Σμυρναίους, IX, ΒΕΠ 2, 315.

(60) Ἀναστασίου Μαρίνου, Λογὸς Δισαίου, Συμβολίου Ἐπιχρατείας, Σχέσις Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας, Ἀθήναι, 1984, σελ. 40.

ροῦ εἶναι ἡ Ὁρθοδοξία. Ὅπως ἐδημοσίευσε ἡ Γερμανικὴ Ἐπιθεώρησις «Ντι Βελτ» σὲ ὄλη τὴν προεκλογικὴ ἑκστρατεία τοῦ 1988 στὸ Ἰσραὴλ οἱ ὑποψήφιοι πολιτικοὶ καὶ τὰ κόμματα συνεχῶς ἐπανελάμβαναν: «Μὴν ξεχνιόμαστε. Ὁ ἐχθρὸς μας δὲν εἶναι οἱ Παλαιστίνιοι. Αὐτοὺς τοὺς ἔχουμε ἀπὸ κάτω. Βασικός μας ἀντίπαλος εἶναι ὁ Ἑλληνισμός»⁽⁶¹⁾.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι κάποια LOBBIES, κάποιοι κρύφιοι παρεμβατισμοὶ προκαλοῦν συνεχῶς προβλήματα στὴν Χώρα μας, στὴν Ἐκκλησία μας. Θέλουσιν νὰ ξεθεμελιώσουν τὸ ἔθνος, τὴν ἐλληνικότητα, τὴν Ὁρθοδοξία, ἡ ὁποία σὲ οἰκουμενικὴ κλίμακα ἐλληνίζει.

Ὁ μεγαλύτερος σύγχρονος ρώσος Θεολόγος π. G. FLOROVSKY, γράφει: «Ἐνας μόνον τρόπος ὑπάρχει, διὰ νὰ εἶναι ἡ Θεολογία μας καθολικὴ (Ὁρθόδοξη): Ν ἂ ε ἴ ν α ἰ ἔ λ η ν ι κ ῆ . Μόνον ἐν τῷ ἐλληνισμῷ ἤμπορεῖ νὰ εἶναι κανεὶς ἀληθῶς καθολικός (Ὁρθόδοξος)»⁽⁶²⁾. Τὰ αὐτὰ ἔλεγε καὶ ὁ Ἰουστίνος Πάπιστις, τὰ αὐτὰ ἐπαναλαμβάνει καὶ ὁ Εἰρηναῖος Μπούλοβιτς. Πανταῖ οἱ Ὁρθόδοξοι χαρακτηρίζονται καὶ ὡς Ἕλληνες. Παράβαλε καὶ διδύλιον κ. Διακογιάννη⁽⁶³⁾. Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἴδωμεν τὴν σωτηρίαν τῆς Πατρίδος μας ἔξω ἀπὸ μίαν διαβαλκανικὴ καὶ Πανορθόδοξον Ἐνωσιν. Ὁ ἀγῶνας τῶν Σέρβων εἶναι ἐναντία στὴν φεῦτικὴ Νέα Τάξι πραγματῶν. Ἐμεῖς δὲν πρέπει νὰ μείνωμε ἀπαθείς «Ὁ πιὸ ἀνώδυνος γιὰ μᾶς τρόπος νὰ στηρίξομε τὸν ἀγῶνα τους εἶναι νὰ κρατᾶμε ψηλὰ τὴν κοινὴ σημαίαν μας τὴν σημαίαν τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἡ σημερινὴ θά ἦταν οἱ πιὸ ἀνεπιχειρηθῆ ὥρα γιὰ νὰ δοθῇ ἡ ὑποχρεωτικὴ ἀναγραφή τοῦ θρησκευματοῦς ἀπ' τὴς ταυτότητες»⁽⁶⁴⁾.

Ἡ μόνη ἐλπίδα γιὰ τὴν οἰκουμενικὴ Ὁρθοδοξία εἶναι ἡ Ὁρθόδοξη Ἑλλάδα, ἡ ὁποία ἔχει τὸ μοναδικὸν προνόμιον νὰ ἔχῃ ὁμοιογένεια ἐθνικοθρησκευτικὴ καὶ 98,20/ο εἶναι Ὁρθόδοξοι Ἕλληνες. Προσσχὴ ἢ κάθε ὑποχώρησις γίνεταί αἰτία συμφορᾶς. Πρέπει νὰ ἀναπτυχθῇ ἐπιχειρηματολογία ἰκανὴ νὰ πείσῃ τὴν Πολιτεία νὰ ἀποφεύγῃ τὴν ἐναντιώσιν τῆς πρὸς

(61) Βλέπε Ἐφημερίδα «ΕΛΕΤΘΕΡΟΤΗΤΙΑ» 5-11-1988 σελ. 14.

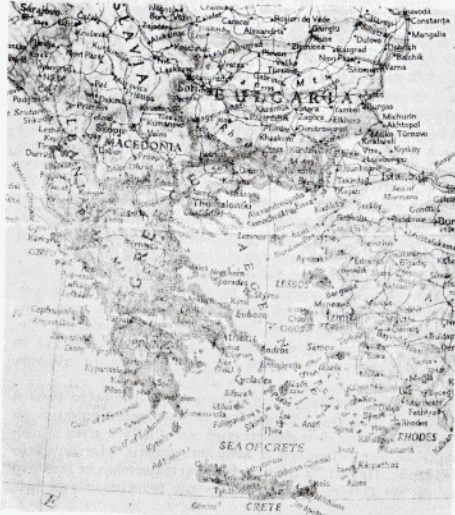
(62) Βλέπε Ἰω. Καλογρήσον, Ὁ Κόσμος τῆς Ὁρθοδοξίας, σ. 158, Θεσσαλονίκη, 1968.

(63) Ἐνωσίσις Π. Διακογιάννη, Εἶναι Ἑλληνας Ὁρθόδοξος (= Στόχος) σφάξετε τον!, Ἀθήναι, 1992.

(64) Σπύρου Π. Ζερεβοῦ, Καθηγητοῦ Μαθηματικῶν Παν/μοῦ Ἀθηνῶν, Νὰ ἀναγραφῆται τὸ Θρήσκευμα σὲς ταυτότητες, Ἄρθρον ἐν ἐφημ. «Χριστιανικῇ» 11/2/93, σελ. 9.

την Έκκλησίαν. Έκκλησία και Κράτος είναι ανεπίτρεπτον χάριν των LOBBIES να συγκρούονται και έτσι να ζημιώνεται η Όρθοδοξία και η ελληνικότητά μας και κλονίζεται η ύπστασις του Έθνους μας.

Πρέπει να μάς έχη διδάξει το παράδειγμα της Γιουγκοσλαβίας. Η νέα τάξι πραγμάτων ως αντίχριστο θηρίο κατα-

κερματίζει και καταβροχθίζει την Όρθοδοξία. Το αντίχριστον τέρας του Βατικανού σκοπεύει να αφανίση την οικουμενική Όρθοδοξία. Η Πατρίδα μας τώρα είναι ο στόχος. Έτοιμάζουν τον διαμελισμό και αφανισμό της. Αποκαλύπτει τα σχέδια των μισελλήνων ο χάρτης της Εύρωπης της NATIONAL GEOGRAPHIC SOCIETY της WASHINGTON, Δεκέμβριος 1992. Δίνει το όνομα «Μακεδονία» στα Σκόπια».

Πρέπει να άφηνισθούμε. Ίδου ποια άνοσιουργήματα καταργάζονται εις δόφος μας και LOBBIES και οι δήθεν σύμμαχοι. Ενώπιον αυτής της άλλωτριώσεως της εθνικής, πολιτιστικής και γεωγραφικής άκόμε ταυτότητός μας πρέπει να αλλοιωώσμεν άκόμη και την άστυνομική μας ταυτότητα;

β. Έκκλησιολογικά συνέπειαι έκ τής άποδοχής των προδιαγραφών περι των νέων ταυτοτήτων.

1. Συνειδησιακόν πρόβλημα των πιστών.

1) Άμφισβήτησις τής άθθεντικότητος τής Έκκλησίας. Η άπόφασις τής Έκκλησίας ως μία των πολλών συμβατικών γνώμων;

Δέν δύναται η Έκκλησία να κάμη τον παραμικρόν συμβιβασμόν και στο θέμα των προδιαγραφών των νέων ταυτοτήτων. Η Έκκλησία οφείλει να έχη πάντοτε γνώμονα την αλήθεια, τον Ί. Χριστό. Κάθε παρέκκλισις και συμβιβαστική ενέργεια έκθέτει την Έκκλησία και έγείρει ύποψιες και άμφισθητήσεις ότι δέν άποτελεί άθεντικήν τοποθέτησιν και μαρτυρίαν και δέν έκφράζει τό άποστολοπαράδοτον έκκλησιαστικόν ήθος της Παρρησίας και όμολογίας Χριστού.

Όποιαδήποτε συμβιβαστική ενέργεια γίνεται ρομφαία, ή όποια άντί να πλήξη την εναντιουμένη παράσξιν, πλήττει την ίδια την Έκκλησίαν. Ο λαός άνησυχεί, έξηγέρθη, δέν θα δικαιολογήσθι στη συνείδησί του ύποχώρησιν τής Έκκλησίας.

Είναι δυνατόν να πείση η Έκκλησία τους πιστούς ότι οι ταυτότητες των προδιαγραφών Φ. 21385/11246/ΦΕΚ 421/Β/2-7-1992 είναι άθωες; Άφού περιέχουν τόσα ύποπτα στοιχεία, είναι άπαράδεκτες.

2) Ο πιστός λαός δέν δύναται να συμβιδάσθι με την συνείδησί του κανένα στοιχείο άπό τα άπαράδεκτα και άδηλα και κρύφια των προδιαγραφών.

Όυτε τα ύποπτα γραμμοκομήματα, ούτε τα σχήματα και κείμενα τα άόρατα ούτε τα άόριστα σχέδια είναι παρο-

δεκτὰ στὸν νοῦν ἔχοντα. Προπαντὸς δὲν θὰ ἀνεχθῆ ὁ πιστὸς λαὸς τὸ σύστημα τῆς Ἰριδας, τὸ ὁποῖον θὰ προβάλλη ὡς ἔμβλημα τῆς «NEW AGE». Κατὰ CON. CUMBEY, «Τὸ κίνημα τῆς Νέας Ἐποχῆς χρησιμοποιοῖ τὸ οὐράνιο τόξο γιὰ νὰ δηλώσει τὴν οἰκοδόμησι τῆς Γέφυρας τοῦ οὐράνιου τόξου (ANTAIKARANA) ἀνάμεσα στὸν ἄνθρωπο καὶ τὸν Σατανᾶ, ποῦ ὅπως λένε, εἶναι ἡ Ὑπέρ - ψυχὴ»⁽⁶⁵⁾.

Πὼς θὰ δεχθῆ τέτοια σύμβολα ὁ Ὁρθόδοξος Χριστιανός; Εἶναι δυνατόν ἡ Ἐκκλησία νὰ ἀφήσῃ τὸν λαὸν ἀνυπεράσπιστον νὰ παραβιάζεται ἢ ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς του συνειδήσεως κατὰ παράβασιν τοῦ ἀρθροῦ 13 § 1 τοῦ Συντάγματος μάλιστα, ὅταν τὸ κίνημα τῆς «ΝΕΑΣ ΕΠΟΧΗΣ» ἐκφράζει τὸ 4ον ΡΑ·Ι·Χ;⁽⁶⁶⁾

Πὼς θὰ δεχθῆ ὁ Χριστιανὸς σύμβολον ἀντίχριστης «Γέφυρας τοῦ Οὐράνιου Τόξου», τὸ ὁποῖον «χρησιμοποιεῖται ὡς τέχνασμα ὑπνώσεως... —καὶ καταστροφῆς—. Δὲς τὸ κεφάλαιο 24 τοῦ Ἰσαΐα ποῦ λέει ὅτι ἕνας λόγος γιὰ τὸν ὁποῖο κατέστρεψε τὴ γῆ ὁ Κύριος, εἶναι γιὰτὶ οἱ ἄνθρωποι παρέδωκαν τὶς ἐντολὰς, ἔλλαξαν τὴ Διαθήκη καὶ ἀθέτησαν τὴν αἰώνια συνθήκη. Τὸ οὐράνιο Τόξο εἶναι τὸ σύμβολο τῆς αἰώνιας συνθήκης, σύμφωνα μὲ τὸ κεφάλαιο ἐννέα τῆς Γένεσεως»⁽⁶⁷⁾. Ὅταν λοιπὸν τὸ οὐράνιο τόξο τῆς ἀντιχρίστου «Νέας Ἐποχῆς» γίνεται «γέφυρα ἀνάμεσα στὸν ἄνθρωπο καὶ στὸν Σατανᾶ», πὼς νὰ μὴ ὀργισθῆ καὶ ὁ λαὸς καὶ ὁ Θεὸς προπαντός; Δὲν βλέπομε παντοῦ τὶς ἀπειλὲς καὶ τὴν ἐρχόμενη καταστροφή; Οἱ ταυτότητες ἂς μείνουν καθαρὲς ἀπὸ ὑποπτα σύμβολα.

2. Ὑποτιμήσις τοῦ προσώπου - διαίρεσις τῆς κοινῆς σὲ ομάδες καὶ ποιότητες φακελωμένων ἀνθρώπων.

Ἡ προβλεπόμενη καταχώρισις προσωπικῶν στοιχείων στὴν εἰδικὴ λευκὴ λωρίδα ἀνοίγει ὁδὸν φακελώσεως καὶ ἀλληλοεξοντώσεως τῶν πολιτῶν καὶ διαιρέσεως αὐτῶν σὲ ομάδες ἀντιφρονούντων. Ἀναλόγως τῆς ἐκάστοτε Κυβερνήσεως καὶ τῶν ἐπιτηδείων παρεμβατισμῶν ὅλοι θὰ φακελώνωνται, οἱ ἀριστεροὶ ἀπὸ τοὺς δεξιούς, οἱ δεξιοὶ ἀπὸ τοὺς ἀριστερούς,

(65) CONSTANCE CUMBEY, Ἡ σπνομοσία τοῦ Ἰδρωζίου, Νέα Ἐποχὴ - Παγκόσμια Νέα Τάξις, Ἐκδ. Μπιμπή, σελ. 7, 219 κ.λ.

(66) Ἐνθ' ἀνοστ. σελ. 99 ἐξῆς.

(67) Ἐνθ' ἀνοστ. σελ. 219.

καὶ ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τοὺς ἀντιχρίστους καὶ μισέλληνες χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ καμμία δυνατότητα προστασίας.

Ἡ Ἐκκλησία ἔχει ἀποστολὴ νὰ θεραπεύῃ πληγές, νὰ ἐνώνῃ τὰ διεστῶτα, νὰ συγχωρῇ τοὺς μετανοοῦντας, νὰ μεταμορφῶνῃ ἁμαρτωλοὺς σὲ εἰκόνας Θεοῦ, νὰ σβῆνῃ παραπτώματα καὶ ἐγκλήματα καὶ κυρίως χωρὶς καμμία διάκρισι νὰ ἐνώνῃ τὸν λαὸ μὲ ἀγάπη καὶ ἀδελφосύνη. Δὲν εἶναι δυνατόν ποτε ἡ Ἐκκλησία νὰ δεχθῆ διαίρεσι τοῦ λαοῦ σὲ κατηγορίες καὶ ποιότητες καὶ φακελώματα.

Ἡ Ἐρὰ Κοινότης τοῦ Ἁγίου Ὄρους μὲ παρησίαν ἀπευθύνεται πρὸς ἀρμόδιους καὶ λέγει:

1. Θεωροῦμεν ἀπαράδεκτον καὶ ἀντισυνταγματικὴν τὴν προαιρετικὴν ἀναγραφὴν τοῦ θρησκευματος εἰς τὰ δελτία ταυτότητος, ὡς προσβάλλουσαν τὴν θρησκευτικὴν συνείδησιν τοῦ 98,20% τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἑλλάδος. Δεδομένου δὲ ὅτι ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία προστατεύεται ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Συντάγματος ὡς "ἐπικρατούσα θρησκεία", εἶναι πασιφανὲς ὅτι ἡ ἐν λόγῳ ρύθμισις ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ ἀνοίχθουν πλείστοι ὄσοι καὶ ἄθλοιο ἐπὶ τοῦ παρόντος "κερκόπορται" εἰς "γνωστάς" καὶ "μὴ γνωστάς θρησκείας" διὰ τὴν ἐκπόρθησιν Ἐκκλησίας καὶ Κράτους.

Ἡ ὑποχρεωτικὴ ἀναγραφὴ τοῦ θρησκευματος εἰς τὸ δελτίον ταυτότητος ἔχει μόνον δὲν παραβιάζει τὴν θρησκευτικὴν συνείδησιν, ἀλλὰ τὸνναντίον τὴν προστατεύει...

2. Διερωτώμεθα διατί μόνον εἰς τὴν Ἑλλάδα νὰ ἐπιβάλλεται ὑπὸ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος ἡ ἐκδοσις νέων μηχανογραφημένων ταυτοτήτων διὰ τὸ σύνολον τοῦ ἐνηλίκου πληθυσμοῦ, ἐνῶ ἕξ χώραι μέλη αὐτῆς (Ἀγγλία, Ἰρλανδία, Ὁλλανδία, Δανία, Γαλλία, Πορτογαλία) ἠρνήθησαν νὰ ἐκδώσουν τοιαύτας καὶ τρεῖς ἕξ αὐτῶν (Ἀγγλία, Ἰρλανδία, Δανία) δὲν ἔχουν κἂν ὑπογράψῃ τὴν συνθήκην SHENGEN, διὰ τῆς ὁποίας λέγεται ὅτι ἐπιβάλλονται αἱ νέαι ταυτοτήτες;

3. Διατί ἡ Κυβέρνησις κωλυσιεργεῖ καὶ δὲν ψηφίζει εἰσέτι τὸν περίφημον νόμον "περὶ προστασίας τοῦ πολίτου ἀπὸ τὰ ηλεκτρονικὰ μέσα", τὸν ὁποῖον — εἰρήσθω ἐν παρόδῳ — συνιστᾷ καὶ ἡ Εὐρωπαϊκὴ Κοινότης εἰς τὰς χώρας μέλη τῆς;

4. Διατί εἰς ἐν τοιοῦτον πελώριον κοινωνικὸν ζήτημα, διὰ τὸ ὁποῖον εἶναι γνωσταὶ αἱ ἀπὸ ἐπταετίας ἀνησυχία καὶ κινητοποιήσεις τοῦ εὐσεβοῦς ἑλληνικοῦ λαοῦ, δὲν ἀκολουθεῖται ἡ ὁδὸς τῆς δημοκρατικῆς διαφάνειας καὶ συναίνεσεως (ὡς τοῦτο γίνεται διὰ πλείστα ἄλλα ἡσσονος σημασίας θέματα), ἀλλὰ τὸνναντίον κυριαρχεῖ κρυψίνοια, ἀσάφεια καὶ αἰφνιδισμὸς κατὰ τὴν ψήφισιν τῶν νομοσχεδίων καὶ τὴν ἐκδοσιν τῶν σχετικῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων;

5. Ἡ μηχανογράφισις τῶν νέων ταυτοτήτων,

ἔστω καὶ χωρὶς ΕΚΑΜ καὶ μὲ ἐνηφισμένον τὸν νόμον "περὶ ηλεκτρονικῶν μέσων", οὐδόλως ἀπομακρύνει τὸν κίνδυνον τῶν καταχρήσεων εἰς βάρος τῶν προσωπικῶν ἐλευθεριῶν τοῦ πολίτου, ὡς τοῦτο εἰδημότως καταγγέλλει ἡ Ἑνωσις Προγραμματιστῶν Ὑπολογιστῶν (ΕΠΥ) καὶ λίαν εὐφρῶς ἀντιλαμβάνεται τὸ ἥμισυ τῆς Εὐρώπης ἀνθιστάμενον εἰσέτι ἀποφασιστικῶς εἰς τὰς νέας ταυτότητας. Διατί τοῦτο δὲν ἐγινεν εἰσέτι μᾶθημα καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα; Διατί ἀφήντε νὰ μεταχειρίζονται τὸ λίκνον τῆς δημοκρατίας ὡς τριτοκοσμικὴν χώραν;

6. Διατί ἡ Κυβέρνησις ἐπιθυμεῖ νὰ ἀνοίξη ἐν νέον ἐσωτερικὸν μέτωπον ἐν καιρῷ λίαν ἐπαχθοῦς λιτότητος καὶ εἰς στιγμὰς λίαν κρίσιμου διὰ τὰ λεγόμενα ἐθνικὰ θέματα; Μήπως ὑποτιμᾷ τὸν πλῆθος τῶν ἐνδιαφερομένων; Ἐλπίζομεν νὰ μὴν εἶναι πλέον ἀργά, ὅταν συνειδητοποιήσῃ τὸ λάθος τῆς.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, Ἐξοχώτατε, παρακαλοῦμεν νὰ σεβασθῆτε τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, τὴν θρησκευτικὴν του συνείδησιν, τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὴν παράδοσιν του καί:

A) νὰ ἀποσύρῃτε τὴν προωθουμένην τροπολογίαν περὶ προαιρετικῆς ἀναγραφῆς τοῦ θρησκευματος εἰς τὰς ταυτότητας

B) νὰ ἀκυρώσῃτε ἐντελῶς τὸν νόμο 1599/1986 καὶ νὰ ἀφήσῃτε νὰ ἰσχύουν αἱ παλαιῶν τύπου χειρόγραφοι ἀτυπομικαὶ ταυτότητες, ἀναγραφόμενον εἰς τὸ ἔξῃς τοῦ ὀνοματεπωνύμου καὶ μὲ λατινικοῦς χαρακτήρας, ἐφ' ὅσον τοῦτο κρίνεται ἀπαραίτητον.

Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποῖαν τὸ αἴτημα ἡμῶν τοῦτο δὲν γίνῃ ἀποδεκτόν, δηλοῦμεν εἰς Ὑμᾶς προκαταβολικῶς ὅτι τὸ Ἅγιον Ὄρος δὲν θὰ δεχθῇ νὰ παραλάβῃ τὰ νέα δελτία ταυτότητος, ἐνῶ παραλλήλως θὰ διαφωτίσῃ ἀναλόγως τὸν πιστὸν λαόν καὶ δημοῦ μετὰ τῆς Ἐκκλησίας θὰ ἠγγηθῇ τῶν δικαίων ἀγώνων καὶ διαμαρτυριῶν του διὰ τὸ ἐν λόγῳ ζήτημα.

2) Σ τ α σ σ ι α σ τ ι κ ῆ ς τ ᾶ σ ε ι ς τ ῶ ν π ο λ ι τ ῶ ν π ρ ὸ ς τ ὸ κ ρ ᾶ τ ο ς .

Πῶς θὰ ὑπακούσουν στὸ κράτος οἱ πολῖτες, ὅταν περιφρονῶνται σὲ θέματα πίστεως; Μήπως οἱ πολῖτες εἶναι ὑπο-

χρεωμένοι μόνον να πληρώνουν φόρους και να υπακούουν στα κελεύσματα της Πολιτείας και, όταν το καλέσει ή ανάγκη να δίνουν το παρόν στους αγώνες και στις θυσίες και να προσφέρουν τα πάντα, χωρίς να απολαμβάνουν ούτε το δικαίωμα να μη παραβιάζεται η ελευθερία της θρησκευτικής των συνειδήσεως; Δεν έχουν δικαιώματα οι Έλληνες πολίτες, οι 'Ορθόδοξοι Χριστιανοί; Δικαιώματα έχουν μόνον τα LOBBIES; Είναι δυνατόν να διατάζουν μειοψηφίες και να εκτελούν διαταγές και Πολιτεία και 'Εκκλησία και ο υπερήφανος ελληνικός λαός;

Μήπως φοβούμεθα ότι οι θρησκευτικές μειοψηφίες θα πούν τώρα στα Σκόπια να μας κλέψουν και το όνομα και τα σύμβολα τα ελληνικά και την 'Ιστορία και τον Πολιτισμό, για να επικαλεσθώμεν δήθεν εθνικών κινδύνων και υποχωρήσωμεν στο θέμα των ταυτοτήτων; 'Η υποχώρησις στο θέμα ταυτοτήτων είναι ένας άλλος μέγας εθνικός κίνδυνος. 'Επειτα τώσον θα μας σεβασθούν και οι θρησκευτικές μειοψηφίες, δσον μας σεβάσθησαν και μας σέβονται οι Κύριοι της ΕΟΚ, οι οποίοι, αφού πήραν την υπογραφήν μας για την διάλυσιν της Γιουγκοσλαβίας με αντάλλαγμα τούς τρεις δρους για τα Σκόπια, μετά την τραγωδία της διαλύσεως της Γιουγκοσλαβίας κανένα δρο δεν σέβονται και μάλιστα κατέστησαν Ικανόν το Κράτος των Σκοπίων να μας βέτη αυτό δρου, να ρυθμίξη αυτό τις εξελίξεις και να προδιαγράψωται για την 'Ελλάδα οι εξελίξεις τραγικές όπως και στην Γιουγκοσλαβία...

Είναι δυνατόν λοιπόν ενώπιον αυτής της πραγματικότητας, η οποία έγκυμονεί μείστους κινδύνους, να ανεχθί ο ελληνικός λαός ακόμη και μίαν άλλην ταπεινώσιν, μαζί με τις εθνικές ταπεινώσεις, τον εξευτελισμόν τούτον, να μς ρυθμίσουν τα LOBBIES ακόμη και τις ταυτότητές μας;

"Ας φροντίξη η Πολιτεία να λύση τα μεγάλα εθνικά - κοινωνικά - οικονομικά - εκπαιδευτικά - και άλλα προβλήματα και άς αφήση τις ταυτότητες όπως έχουν. Τί θα κερδίση η Πολιτεία από ηλεκτρονικές ή μηχανογραφημένες ταυτότητες και μάλιστα με το φακέλωμα των πολιτών; "Αν εξαρτίση τον λαόν η Πολιτεία, άς γνωρίξη ότι ο λαός δεν κάμπτει σε θέματα πίστεως και αξιοπρεπείας. Δεν έχει δικαίωμα η Πολιτεία να ταλαιπωρή τον φιλήσυχο και φιλειρηνικό λαό ακόμη και για τις ταυτότητες. Φθάνουν τα τόσα συλλαλητήρια, οι καταλήψεις, οι έμπρησμοί, οι στάσεις, οι ατέλειωτες διαμαρτυρίες εξ αίτίας της φτώχειας, των απολύσεων, της άνεργείας, της αδικίας κλπ. 'Οσάκις ο Καίσαρας έναντιώθηκε στο λαό σε θέματα πίστεως έφερε καταστροφή.

3) Διχασμός στην «κατ' οίκον 'Εκκλησίαν», την οικογένειαν.

Δεν είναι άρκετόν ότι με τα τόσα προβλήματα της συγχρόνου έποχής η οικογένεια σχεδόν διελύθη και θριαμβεύει η πορνεία ή μοιχεία, ή άποφυγή της τεκνογονίας, ή ύπογεννητικότης, το δημογραφικόν πρόβλημα, ο γερωντισμός και ο άφανισμός του ελληνικού έθνους; Πρέπει ακόμη και νέον πλήγμα να καταφερθή κατά της οικογενείας εξ αίτίας των ταυτοτήτων;

Πώς θα όμοιοούν τα μέλη της οικογενείας, όταν θα διχάζωνται στο θέμα της άποδοχής των νέων ταυτοτήτων και άλλα μέλη, ο σύζυγος ή η σύζυγος ή τα παιδιά θα παίρνουν ταυτότητα και άλλα μέλη δεν θα δέχωνται ούτε και με άπειλην θανάτου να πάρουν ταυτότητα ύποπτη ή και αντίχριστη, με ΕΚΑΜ άόρατο και με όρατά και άόρατα άπαράδεκτα σχήματα και σύμβολα και έμβλήματα, όπως έλεχθη πολλάκις δπου ο λόγος περί των προδιαγραφών των νέων ταυτοτήτων;

Πολλές γυναίκες άσπτηρών άρχών λέγουν μέσα στον προβληματισμόν τους: «Τί θα κάνω, αν ο άνδρας μου πάρη την αντίχριστη ταυτότητα; Πώς θα συζήσω με ένα που δέχεται το χάραγμα του 'Αντίχριστου; Πρέπει να χωρίσω». Παρόμοια λέγουν και άνδρες ή οποιαδήποτε μέλη πιστών οικογενειών.

Είναι σοβαρόν πρόβλημα συνειδήσεως. 'Η οικογένεια θα έχη ένα ακόμη σοβαρόν πρόβλημα. "Αν κάποιο μέλος δεν δεχθί ταυτότητα και δεν έχη πλέον δυνατότητα εργασίας, μισθοδοσίας, συντάξεως κλπ., τότε τα άλλα μέλη θα του λέγουν: «δεν μπορούμε να σε τρέψωμε και να καλύπτωμε τις δαπάνες σου». Ποσα προβλήματα άνοίγει το θέμα των ταυτοτήτων!

Μήπως πρέπει να καταλάβη η Πολιτεία ότι δεν είναι σωστό, εξ αίτίας κάποιων παρεμβατισμών θρησκευτικών μειονοτήτων ή «κατασκευαστών» Προδιαγραφών ταυτοτήτων, να γίνεται έφαρμογή των στίχων της 'Αποκαλύψεως «...και ίνα μή τις δύνηται αγοράσαι η πωλήσαι ει μη ό έχων το χάραγμα, το όνομα του Θηρίου ή τον αριθμόν του ονόματος αυτού»(72);

(72) 'Αποκ. 13, 17.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

1. Οι νέες ταυτότητες αποτελούν σοβαρό πρόβλημα. Δεν μᾶς πείθει καμμία υπόσχεσις τῆς πολιτείας καὶ καμμία δήλωσις ὅτι οἱ ταυτότητες καὶ οἱ κάρτες εἶναι ἀθώες. Ὅπου ὑπάρχει εἰδικὴ λωρίδα, γραφὴ μὲ ἀκτίνες λέιζερ καὶ ἀνάγνωσις μὲ εἰδικὰ ἡποηλεκτρικὰ μηχανήματα (ἄρθρον 1, § 4 Ἀπόφ. Ὑπουργοῦ Φ. 21385/11246), τὸσον θὰ μᾶς πείθουν ὅτι δὲν ὑπάρχει ΕΚΑΜ καὶ 666, ὅσον ὅτι δὲν ὑπάρχει λιθάνισμα τοῦ διαβόλου στὴν τηλεόρασι. Ὅταν βλέπομε καθημερινὰ τὸν σατανισμό καὶ στὰ δημόσια κανάλια Τ.Β., νομίζουσι ὅτι θὰ μᾶς πείσουν ὅτι δὲν γράφεται ἀράτα μὲ τὶς ἀκτίνες λέιζερ ἢ κατ' ἄλλον τρόπον ὁ ΕΚΑΜ καὶ τὸ 666; Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς δὲν εἶναι πλέον ἀφελής.

2. Ἀκόμη καὶ ἂν εἶπουν ὅτι θὰ γίνῃ νόμος προστασίας ἀπὸ τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν πληροφοριῶν τῶν μαγνητικῶν λωρίδων κανεῖς δὲν πιστεύη πλέον οὔτε στὴν ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου οὔτε στὴν ἀποτελεσματικότητά του. Τίποτε δὲν προστατεύει τὸν πολίτη ἀπὸ τὴν κλοπὴ τῶν στοιχείων. Ἐπειτα κανεῖς δὲν δέχεται ΕΚΑΜ - Φακέλωμα. Τί νὰ εἰπόμεν δὲ διὰ τὴν ἐπὶ τρία χρόνια παράδοσιν ταυτοτήτων καὶ ἀρχείων προσωπικῶν σὲ ἰδιῶτες;

3. Ἄς παραδειγματισθῇ ἡ Ἑλλάδα ἀπὸ τὶς χώρες τῆς ΕΟΚ ποὺ δὲν ἔχουν οὔτε ΕΚΑΜ οὔτε καὶ ταυτότητα.

4. Δὲν θὰ εἶναι ἀνεκτὴ ἀπὸ τὸ λαὸ στέρησι τῶν δικαιωμάτων συναλλαγῶν καὶ ταξιδίου στὶς χώρες ΕΟΚ, ἐπειδὴ δὲν θὰ δεχθῇ τὶς νέες ταυτότητες, οἱ ὁποῖες εἶναι ἀντισυνταγματικῆς, παράνομες, ἐπικίνδυνες γιὰ τὸ πρόσωπο καὶ γιὰ τὴν ψυχροσωματικὴν του ἀκόμη ζωὴ καὶ ἀσφάλεια.

5. Θὰ κυκλοφοροῦμε στὴν ΕΟΚ ὅπως καὶ οἱ πολῖτες τῆς ΕΟΚ ἄνευ ΕΚΑΜ καὶ μάλιστα ὅπως οἱ Ἄγγλοι, Ἴρλανδοί, Σουηδοί, Ὁλλανδοί, Δανοί, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν

καμμία ταυτότητα. Ἐπομένως μὴν λήη κανεῖς ψέματα ὅτι ἡ ΕΟΚ ζητᾷ ἠλεκτρονικὴ ταυτότητα καὶ φακέλωματα.

6. Ἡ ταυτότητα τῶν προδιαγραφῶν Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Νόμου 1599/86 ποὺ δὲν κατήργησε ὁ Νόμος 1988/91 εἶναι ἀπαράδεκτη, προσβάλλει τὴν ἀξιοπρέπεια τοῦ λαοῦ καὶ παραβιάζει τὰ συνταγματικὰ του δικαιώματα καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῆς θρησκευτικῆς του συνειδήσεως.

7. Ἡ νέα ταυτότητα λοιπὸν ὡς τὸσον ἀπαράδεκτη καὶ ἐπικίνδυνη, ὁμοίως καὶ ἡ παρόμοια κάρτα κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων μὲ ΕΚΑΜ καὶ 666 ἀπορρίπτεται ἀμετάκλητα.

ΕΠΙΛΕΓΟΜΕΝΑ

Ἡ Πολιτεία, ὅταν νομοθετῇ, νομοθετεῖ ὡς ἐντολοδόχος τοῦ Ὁρθόδοξου ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι κατὰ τὸ 98,2ο/ο τῆς Ἐκκλησίας λαός καὶ ἐπομένως ὀφείλει ἡ Πολιτεία νὰ ἐκφράζῃ τὰ συμφέροντα αὐτοῦ τοῦ λαοῦ, πού εἶναι ταυτοχρόνως καὶ τῆς Ἐκκλησίας δίκαια. Δὲν ὑπάρχει κανένας λόγος νὰ τροποποιηθῇ ὁ Νόμος 1988/91 ὡς πρὸς τὸ Θρήσκευμα. Οὔτε εἶναι δυνατόν νὰ γίνουν οἱ ταυτότητες βάσει τῶν Προδιαγραφῶν Φ 21385/11246.

Ἡ Ἐκκλησία δὲν ἐκκοσμικεύεται δὲν παίρνει τὰ σχήματα πολιτείας, συμβίβασις καὶ συναλλαγῆς. Εἶναι ἀπαράδεκτα γιὰ τὴν Ἐκκλησία καὶ τὸ προαιρετικὸ θρήσκευμα στὶς ταυτότητες καὶ οἱ προδιαγραφές αὐτῶν, διότι δὲν ἐξυπηρετοῦν οὔτε τὸν πολίτη οὔτε τὸ ἔθνος καὶ μάλιστα ἀποτελοῦν μεγάλην ἀπειλὴν ἐθνικὴν καὶ Ἐκκλησιαστικὴν.

Ἡ Πολιτεία ἀπὸ λανθασμένη ἐκκλησιολογικὴ ἀντίληψη μεταχειρίζεται τὴν Ἐκκλησία ὡσὰν νὰ εἶναι σωματεῖο, μερίδα τοῦ λαοῦ. Ἀλλὰ ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἡ παμφηφία τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, εἶναι «ἡ λαϊκὴ κυριαρχία» οὔσα τὸ 98,2ο/ο τοῦ λαοῦ καὶ ἀποτελοῦσα τὸλάχιστον ὡς ὀλοκληρία τοῦ λαοῦ «τὸ θεμέλιον τοῦ πολιτεύματος»⁽⁷³⁾. Ὄφείλει ἡ Πολιτεία νὰ σέβεται «τὴν λαϊκὴν αὐτὴν κυριαρχίαν», ἡ ὁποία ταυτίζεται μὲ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἐκ τῆς ὁποίας προέρχεται καὶ ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Κυβέρνησις. Εἶναι δικαίωμα τῆς Ἑλλάδος νὰ ἔχῃ ὑποχρεωτικὴν ἀναγραφὴν τοῦ Θρησκειώματος στὴν ταυτότητα. Ἡ Δανία ἐπίσης ἀναγράφει τὸ Θρήσκευμα ὑποχρεωτικῶς. Ἡ ΕΟΚ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ πιέσῃ, μόνον ἐμᾶς χάριν τῶν

Θρησκευτικῶν μειονοτήτων.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ Πολιτεία νὰ ἀγνοήσῃ αὐτὴ τὴν πραγματικότητά, «τὴν λαϊκὴν κυριαρχίαν», ἡ ὁποία εἶναι φυσικὸν προνόμιον τῆς Ἐκκλησίας. Πάντοτε ἡ Ἐκκλησία ἦταν βοηθός, συμπαραστάτης, πρωταγωνιστῆς, πρωτοπόρος στοὺς ὁραίους ἀγῶνες ὑπὲρ πίστεως καὶ πατριδος. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἡ μόνη ἐγγύησις τῆς Ἐνότητος τοῦ λαοῦ, τοῦ ἔθνους. «Ὅποιον ἐπὶ τοῦ σώματος ἔστιν ἰδεῖν πολλῶν ἀριθμουμένων μελῶν τὰ σύμπαντα (μέλη) ἐν καλεῖται καὶ ἔστι σῶμα· καὶ γὰρ δῆμος καὶ Ἐκκλησία, πολλοὶ τὸν ἀριθμὸν ὄντες ἄνθρωποι, ὡς ἐν ὄντες πρᾶγμα τῇ μιᾷ κλήσει καλοῦνται καὶ προσαγορεύονται...»⁽⁷⁴⁾.

Χρειαζεται συνεργασία, ἀλληλοπεριχώρησις Ἐκκλησίας - Πολιτείας, ἀλληλοϋποστήριξις καὶ ἔχι ἐναντιώσεις καὶ διαμάχη μάλιστα κατὰ τὴν παρούσαν περίστασιν τῶν μεγάλων ἐθνικῶν κινδύνων. Ἡ Πολιτεία δὲν ἐπιτρέπεται νὰ νομοθετῇ ἐρήμη τῆς θελήσεως τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ Πολιτεία ἔρχεται καὶ παρέχεται, ἡ δὲ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα. Εἶναι ἐπιταγὴ τῶν καιρῶν ἡ ἐνότης, ἡ ἁμοφυλία, τὸ ἀκμαῖον ἠθικὸν φρόνημα. Ἡ Ἐκκλησία δὲν πταίει. Ἄς δὴ ἡ Πολιτεία μὲ νηφαλιότητα καὶ σεβασμὸ πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ τὸ πρόβλημα τῶν ταυτοτήτων. Εἴθε νὰ δώσῃ ὁ Θεός.

Ἡ Ἐκκλησία, ὅλος ὁ Ὁρθόδοξος λαός, ἔχουν τὸ δίκαιον. Τὸ Σύνταγμα κατοχυρώνει τὴν ὑποχρεωτικὴν ἀναγραφὴν καὶ προστατεύει τὴν ἐλευθερίαν τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως τῶν Ὁρθόδοξων μὲ τὰ ἀρθρα 3 καὶ 13. Οἱ ἀντιφρονούντες εἶναι συνταγματικῶς καὶ νομικῶς ἀνεδαφικοί.

Ὁ Ὁρθόδοξος ἑλληνικὸς λαός, σὲ περίπτωσι πιέσεων καὶ ψήφισεως τροπολογίας περὶ προαιρετικῆς ἀναγραφῆς τοῦ θρησκειώματος, ἡ ὁποία θὰ ἀνοίγῃ τὸν δρόμον στὸν ἀνεξέλεγκτον προσηλυτισμὸν καὶ παραβάσιον

(73) Σύνταγμα 1975/1986 Ἄρθρον 1 § 2.

(74) Ἰουστίνου Μάρτυρος, Διάλογος, ΒΕΠ 3, 245.

του άρθρου 13 § 1 - 5 του Συντάγματος, θά προσφύγη στο Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας καὶ ἐπὶ πλέον θά ἐπικαλεσθῆ τὰ ἄρθρα 1, 3 καὶ 120 τοῦ Συντάγματος.

Ἡ Ἐκκλησία δὲν ἐπιδιώκει σύγκρουσιν μετὰ τὴν Πολιτείαν. Ἡ Ἐκκλησία ἔχει τρόπον νὰ ἀμυνθῆ. Δύναται νὰ ἐνημερώσῃ τὸν λαὸν μετὰ ἐγκυκλίους, μετὰ διαφωτιστικὰ ἄρθρα, ἐντυπα, ραδιοφωνικὰς, τηλεοπτικὰς ὁμιλίαις καὶ ἐν ἀνάγκῃ μετὰ συγκεντρώσεις.

Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δὲν εἶναι μόνον γιὰ νὰ διδῆ ψῆφον. Ἀπαιτεῖ σεβασμὸν στὰ αἰτήματά του. Ἐνώπιον τῶν μεγίστων ἐθνικῶν κινδύνων εἶναι ἀφροσύνη ἢ δημιουργία προβλήματος ἐνόττητος καὶ ὁμοθυμίας τοῦ λαοῦ ἐξ αἰτίας τῆς ἐπιμονῆς τῆς Πολιτείας νὰ δώσῃ ταυτότητες, ποὺ δὲν παραδέχεται ὁ λαός. Δὲν ὑπάρχει κανένας λόγος νὰ ἀσχολούμεθα μετὰ ἠλεκτρονικὰς - μηχανογραφικὰς ταυτότητες, ἐνῶ ἡ ΕΟΚ ζητᾷ ἀπλῆς ταυτότητες, αὐτὲς ποὺ ἔχομε, μετὰ γραφὴν τοῦ ὀνόματος καὶ μετὰ λατινικοὺς χαρακτήρες καὶ τοῦτο μόνον, οὐδὲν ἕτερον.

Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ Πολιτεία θά ἐπιδείξῃ τὴν κατανόησιν καὶ δὲν θά ταλαιπωρήσῃ τὸν λαόν, τὸν τόπον, τὸ ἔθνος.